

ŽENA IN DOM

ŠTEV: 12
DECEMBER
1 9 3 8
LETO IX.

DARILA

za Miklavža in Božič, lepa, praktična in koristna,
s katerimi se hočete oddolžiti in svoje razveseliti,
kupite najugodnejše pri nas.

Samo nekaj primerov:

4 m lepe trpežne moderne volnene tkanine za	80.—	din
270 m volnenega blaga za plašč	160.—	"
4 m velour deftina, tisk., za obleko	76.—	"
4 m velour barhenta, tisk., za obleko	49.—	"
6 žepnih robčkov, damskih	14.—	" itd.

MANUFAKTURA NOVAK
LJUBLJANA, Kongresni trg 15
p r i n u n s k i c e r k v i.

Pravni razlog.

Gospod Kovač je prišel k svojemu pravnemu zastopniku
in rekel:

«Neki robavs me je razžalil. Rekel mi je, da sem star osel.
Ali naj ga tožim?»

«Seveda.» je dejal advokat, «saj vendar še niste tako
stari!»

MEZ
odlična prediva
za ročna dela
C.M.S.

Mojstrovina

Dr. Oetker-jev
PECILNIM PRAŠKOM

Vprašanja in odgovori

Ogrožena sreča

Poročena sem devet let. Že ob poroki mi je bila najsvetlejša misel otrok in vsa ta dolga leta sem sanjarila in hrepenela po njem. Vendar se mi ta moja želja, čeprav tako vroča, tako živa, ni izpolnila. Moj mož je bil vedno dober z menoj, kljub temu, da sem, zlasti prva leta, prav pogosto čutila, da tudi njemu ni na tem, da ostaneva sama.

In sedaj, ko sem pokopala tudi poslednjo nado, ko sem se umirila in se vdala v svojo usodo, sem na tem, da postanem mati. Nisem in nisem mogla verjeti. In ko mi je zdravnik vendarle potrdil mojo slutnjo, nisem vedela kam s svojo srečo, s svojo radostjo. Komaj, komaj sem pričakala svojega moža, da mu razodenem to veliko srečo.

Gospa, ali si morete misliti, kako mi je bilo pri srcu, ko se mož tega mojega razodetja ni prav nič razveselil? Samo to je dejal, da je sedaj za to prepozno in da bi bilo najbolje, da ostane tako, kakor je. Povejte mi, gospa, ali je res tako?

Neizrečno hudo pa mi je tudi ob misli, da bi mogla materinski sreči žrtvovati svojo zakonsko srečo. To tembolj, ker imam svojega moža resnično in iz vsega srca rada. Saj je bilo do sedaj strnjeno v njem vse, kar mi je življenje nudilo lepega in dobrega. In zakaj naj bi usoda odrekla ravno meni to srečo, da bi uživala oboje: moža in otroka. Kako naj v možu vzbudim to ljubezen, o kateri vendar vem, da je že tlela v njem? — R. C. iz B.

Odgovor: Da Vam je bilo hudo, da je Vaš mož Vaše sporočilo tako drugače sprejel, kakor ste v svojem radostnem razpoloženju pričakovali, pač ni težko razumeti. Vendar pa tega ne smete vzeti pretežko in preresno.

Sami pravite, da niti Vi niste mogli verjeti v to, kar ste zaslužili. Razumeti morate, da je to odkritje moža, ki na to ni bil niti najmanj pripravljen, lahko še tolikanj bolj presenetilo. Morda se je v svojo usodo, da ne bo nikdar oče, težje vdal, kakor ste si Vi kdaj mislili, in zato tudi v prvem hipu ni mogel dojeti smisla Vaše novice. Burno in veselo pozdravlja človek tisto, česar se je z veseljem nadejal ali kar je vsaj pričakoval. Vse drugače pa je, kadar se mu izpolni želja, ki jo je že davno, morda celo s krvavečim srcem, pokopal: v bojazni, da bi ne bilo vse le slepilo, samo prevara, ne najde ne izraza veselja in ne sreče. Kadar se bo v novo misel vživel, kakor ste se morali vživeti vanjo tudi Vi, takrat bo tudi dal izraza svojim občutkom, ki prav gotovo ne bodo zaostajali za Vašimi.

«Kako si poiščem boljšo službo»

Pod tem naslovom je izšla knjiga, ki je prirejena po znamenem delu Jonesa Kilduffa, profesorja na trgovski visoki šoli v New Yorku.

Knjiga obravnava na poljuden način vse, kar mora vedeti sleherni človek, ki bi rad dobil službo ali ki si hoče poiskati boljšo službo. V njej je povedano, kaj mora vsakdo premisliti, preden si izbere svoj poklic, na kakšne načine se lahko dobi služba, kateri način je za posamezne vrste služb najprimernejši, kako se napiše dobra prošnja za službo in kako uspešen oglas, kako je treba odgovarjati na oglase, kako se je treba vesti, kadar govori prosilec ali prosilka z bodočim gospodarjem, kakšna je praktična preizkušnja za službo in kako se je treba nanjo pripraviti itd.

V besedilo je vpletenih tudi vse polno vzorcev, ki kažejo, kako naj bo sestavljena uspešna ponudba in kakšen mora biti učinkovit oglas.

Ta knjiga bo torej koristila začetnikom, pa tudi tistim, ki bi radi iz kakršnegakoli razloga menjali svojo dosedanje službo. Zakaj kakor kažejo različna vprašanja in prošnje, ki jih dostikrat dobimo, tudi marsikdo izmed starejših ne zna napisati premišljeno sestavljene ponudbe. Knjiga se dobi pri upravi v Ljubljani, Dalmatinova ulica 8, za polovično ceno 15 din.

ELIDA MILA

-ime jamči za najboljšo
kakovost

- Bogata mehka pena blagodejno vpliva na kožo.
- Radi svoje izbrane sestavine polepšujejo polt in negujejo kožo.
- Obilni vonj ostane v milu do zadnjega ostanka in se še dolgo občuti na koži.

ELIDA
CVETIC
MILO

posebno blago in učinkovito čudovitega vonja.

Sreča te išče ...

Nič ni nemogoče, tudi če se zdi še tako neverjetno.

Neka brezposelna kontoristka je izgubila denarnico, v kateri je bilo samo malo denarja. Ko je prišla na policijo, da bi javila izgubo, je naletela tam na gospoda, ki je našel njeno denarnico in jo je hotel ravno oddati.

Bil je starejši gospod. Zabaval se je z dekletom, ki je bila vsa vesela, da je imela spet svojo izgubljeno denarnico. Deklica je tožila, da je že dalje časa brezposelna in da se mora boriti z velikimi težavami. Gospod ji je obljubil, da se bo zanjo potrudil, in ji je dal priporočilo za svojega brata, ki je bil premožen trgovec. Brat sicer ni imel za deklico mesta v svojem podjetju, toda ugajala mu je tako zelo, da ji je že po dveh tednih ponudil zakon. Tako je izgubljena denarnica sklenila srečen zakon.

Celo nezgode so že večkrat pripomogle k zakonu. Pri trčenju cestne železnice je bila lahko ranjena mlada študentka. Z isto železnico se je vozil tudi mlad zdravnik, ki ji je takoj nudil zdravniško pomoč. Toda deklica je bila že zaročena in zdravnik si ni delal nobenih nad,

čeprav mu je bila deklica zelo všeč. Čez nekaj časa jo je našel v bolnici kot bolniško strežnico; vsa žalostna mu je pripovedovala, da jo je njen zaročenec zapustil zaradi brazgotine, ki ji je ostala po oni nezgodi. Bila je tako užaljena, da je opustila študije in postala bolniška strežnica. Zdravnik se je z njo poročil navzlic brazgotini na obrazu.

Prav čudnemu naključju dolguje neka mlada dvojica svojo življenjsko srečo. Tale resnična zgodba se je pripetila šele nedavno. Mlada učiteljica, ki je stanovala na mestni periferiji, je hotela pripraviti svoji mlajši sestri za god posebno veselje. Sestra si je želela rdeč

balonček; učiteljica ji ga je kupila poleg drugih daril. Zvečer je učiteljica tožila materi o svojih skrbeh. Mlajša sestra je to slišala in je skrivaj sklenila nekaj čudnega. Napisala je na listek besede: «Marcelina, moja starejša sestra, je najboljša in najlepša deklica v vsem mestu. Kako bi bila jaz srečna, če bi sestra našla dobrega in milega moža!» Potem je privezala listek na balonček in ga spustila v zrak. Balonček je padel na vrt neke vile, ki je bila last neoženjenega posestnika. Le-ta je kmalu izsledil naslov mlade učiteljice; bila mu je izredno všeč. Tako je postala Marcelina žena bogatega posestnika. B.

In ona ve, da je prav čedna v novi obleki. Lep večer se ji obeta — njena naravna milina in živahnost bo druge vnela in navdušila. Pa kaj se ima za ta uspeh zahvaliti samo svoji novi obleki? Ne! Zakaj to ni odvisno od tega, kaj človek nosi, ampak od tega, kako nosi. Mrk, čemeran obraz — potem tudi najlepša obleka nič ne pomaga. Zmagovita milina in dobra volja sta pogoja za uspeh ženske. Poizkusite si za trajno pridobiti dobro voljo, ki z lahkoto kljubuje življenju. Novodobna «Camelia»-higiena Vam bo k temu pomagala. Več plasti najfinejše, mehke «Camelia»-vate Vam jamči, da se obveza lepo oprime, da dobro piše in da diskretno uničuje. Edinstveni «Camelia»-pas Vam omogoči, da jo boste nosili brez težav.

Camelia

Popular 10 komadov	Din 22,-
Special 6	Din 10,-
Pas iz sukanca	Din 20,-
Pas iz svilne ozeke	Din 20,-
Pas iz svilne široke	Din 26,-
Pas iz svilne frake	Din 26,-

Idealna reformna damska obveza

Pazite na modri ovoj, v katerega je škatla zavita, zakaj samo «Camelia» je «Camelia». Kje se dobiva, sporoči, če je treba: Rave d. d., Zagreb.

Poročila se je naročnica gospodična Erna Plantarjeva z gospodom Janezom Kernom iz Ljubljane. — Iskreno čestitamo!

V šoli.

«Povej mi, Novak,» je vprašal gospod učitelj, «koliko je polovica ene tretjine?»

Novak je odgovoril previdno:

«Natanko vam tega ne morem povedati, ampak dosti ne bo.»

Odstranite odvišno tolščo!

Vitki lahko postanete uspešno samo z redno uporabo z elektriko aktivirane vode

AQUASOL

Izdelke in obvestila daje
STEG a. d., Beograd

Dobiva se v drogerijah in lekarnah.

Pošt. predal 50 - Tel. 27-192

„Halo, halo —
očka ugani kdo
tu govoril“

Gospod in gospa Piškurjeva

Sedem in štirideset kilogramov! Kakor da bi se dvignile zlohotne sence iz zemlje in ga vsega zajele, tak neprijeten občutek je imel gospod Piškur ob tej ugotovitvi. Niti dekagram več, pa naj si je preiskoval tehtnico še tako vestno glede natančnosti, v redu je delovala. Tehtal ni več ko 47 kg. Zdravnik mu je torej prav povedal. «Normalna teža moža,» je rekel, «je 65–80 kg, vi pa nimate niti 50 kg. Zadnji čas je, da izpremenite svoj način življenja. Tudi za vašo ženo bi bilo to potrebno, četudi ni z njo tako na slabem ko z vami.»

Da je tehtnica pravilno kazala in da je bil njen pravdo-rek nepristranski, o tem si je bil vsakdo na jasnem, ne da bi šele raziskoval tehtnico. Zadostovalo je, da je samo pogledal vnanjost gospoda Piškurja. Bil je sicer srednje-visoke postave, toda šibak tako, da so mu ramena kar ginila in je bila vsa postava podobna kolu, na katerem visi obleka. Njegov vrat je bil tenak kakor rastlinsko stebelce. Najbolj priljubljeno odelo, ki ga je nosil pozimi in ga tudi čez poletje ni maral odložiti, mu je bil površnik z močno podloženimi rameni. V njem je bil gospod Piškur vsaj nekoliko moža, a brez njega je bil kakor kup nesreče, saj so se mu hlačnice opletale nog kakor okoli prekle. Glava, ki se je vrtela na ozkem, dolgem vratu, se je k celotni postavi gospoda Piškurja lepo prilegala: visoko, ozko čelo, nad njim nekaj skrbno počesanih temnih las, nos tenak, droben in skoraj prozoren kakor iz voska, ostra brada, poraščena z drobcenimi kocinami. Tenke ustnice so še podčrtavale strogi izraz njegovega lica, medtem ko so velike sive oči gledale žalostno in otožno v svet.

Navzlic svoji vitki postavi je bil gospod Piškur vendar trdnega zdravja. Morda bi se bil gospod Piškur razvil kdaj v krepkega moža s 70 kilogrami, da ni padel v roke svoji resolutni ženi, gospe Julki. Njen značaj se je tako popolnoma ujemal z njegovim, da je obema bila vrhovna smernica življenja: varčevati, varčevati in zopet varčevati. Varčnost in pridnost sta bili osrčevni potezi njunega značaja. Njun način življenja zatorej ni pripuščal, da bi se kopičila mast na telesu.

Varčnost je sicer postala njuna življenjska strast, a ta strast je izvirala ne morda iz kake prirojene skoposti, temveč iz nežne brige za njune — otroke. Da ti otroci še niso bili rojeni, za to seveda onadva nista mogla nič.

Gospod Piškur je bil prokurist večje tvrdke. Čedna mesečna vsota je zadostovala, da sta si vsak mesec dela nekaj na stran. Bile so to vesele ure, ki jih je prebil Izidor Piškur vsakega prvega s svojo ženo Julko. Sedela sta skupno na mehkem divanu, pila čaj, seveda močno razredčen, k čaju pa prigrizovala s čajnim maslom namazan kruh. Pred njima na mizi so ležali stodinarski bankovci — njegova mesečna plača, od katere sta vsak mesec za svoje otroke dela nekaj metuljev na stran. Oba sta z lesketajočimi očmi gledala bankovce, nato se je pa gospa Piškurjeva ljubeče oklenila moža in z milim glasom vprašala: «Možiček, koliko imava že nahranjenega?» Ne da bi dolgo razmišljal, je odgovoril: «Z današnjimi stotaki in s priračunanimi obrestmi vred vsega skupaj 22.500 dinarjev.» Da bi si bil svoje stvari popolnoma v svesti, je naglo odprl miznico in vzel iz predala hranilno knjižico. Vsota se je ujemala.

Nato sta pila dalje čaj, in kadar sta bila posebno dobre volje kakor danes, si je gospod Piškur privoščil še eno rezino kruha z maslom in popil še drugo skodelico čaja.

Njegova fantazija mu je danes naslikala čarobno sliko bodočnosti: ko bo imel 45 let, bo imel ravno toliko premoženja, da bo mogel živiti tri otroke, Jožka, Rezko in Ančko.

«Tri otroke morava imeti», se je gospod Piškur obrnil na ženo. Gospa Piškurjeva ga je zavrnila nič manj resno in važno: «Mislim, da bosta dva čez in čez zadosti, deček in deklica. To je najlepše!»

«Zakaj? Deček in dve deklici je tudi lepo!»

Gospa Julka je z nežno občutljivostjo povzela: «Ampak, Izidor, kaj pa misliš! Kako moreš biti tako lahko-miselni? Pomisli samo, koliko bi potrebovali oblek, koliko parov čevljev bi raztrgali! In še če pridejo kake bolezni! Dečka bova morala seveda dati študirat v višje šole, ali ne? Koliko bo to stalo! Deklice pa morajo imeti kako doto, ako se hočejo poročiti. Sam veš, kako so dandanes moški na denar. Brez denarja bi deklica ne dobila moža. Ne, Izidor, samo en deček in ena deklica! Ta dva bova lepo vzredila in vzgojila ter ju preskrbela za življenje.»

Izidor Piškur je zamišljeno srebal čaj in vzdihnil proti ženi: «Ampak če bi pa vendar prišel še tretji?» Gospa Julka je sramežljivo povsila oči in šele čez nekaj trenutkov dejala: «Nikar tako ne govori, Izidor! Midva hočeva samo dva, Jožka in Rezko, in dovolj! Ta dva hočeva pošteno in lepo vzgojiti ter skrbeti zanju, kajne?»

Zopet jo je pogledal s svojimi otožnimi sivimi očmi in tiho dejal: «Kakor veš, Julka. Nato je posrebal ostanek svojega čaja in šel takoj zopet na delo.

Poleg svoje službe je gospod Piškur opravljal še po-stransko službo knjigovodje pri neki drugi tvrdki. Namesto da bi si privoščil počitek po svoji dnevni službi, je delal še v večernih urah v neki drugi trgovski pisarni ter s tem odjedal kruh brezposelnim. Kar je res, je res, vesten in zanesljiv je bil gospod Piškur, zato so rajši to službo odstopili njemu kakor kakemu brezposelnemu. Kot dvojni zaslužkar si je s tem zvišal svoje mesečne prejemke.

Kar je pridobil Izidor Piškur, to je znala njegova ženica čvrsto držati. Imela je posebno oster čut, kje, v kateri trgovini se kupi za kak dinar ceneje. Z branjevkami na trgu bi se bila pogajala cele četrt ure za 25 par.

Varčna je bila tudi v kuhinji. Ni si privoščila služkinje, najela si je samo postrežnico za bolj navadna dela za kako uro na dan.

Tako se je kopičila vsotica v hranilni knjižici. Vse bi bilo v redu, da ni nekega dne padla temna senca na njuno življenjsko idilo. Gospod Piškur je obolel.

Čezmerno delo in skromna hrana sta mu izčrpala telesne moči. Zdravnik ga je pregledal in zmajal z glavo: «Zadnji čas je, da izpremenite način svojega življenja!»

Gospod Piškur je postal zamišljen, izgubil je svoj srčni mir. Ženi je začel tožiti o bolečinah v prsih, lotevala se ga je utrujenost, pri jedi ni imel teka. Žena je izboljšala hrano, kupila sem ter tja kosček telefine in mu jo spekla, a mož ni imel več teka. Vnovič ga je poslala k zdravniku in ga celo sama spremila tja. Po pregledu je dejal zdravnik: «Vi ste preslabo rejeni! Skrajni čas je, kakor sem vam že zadnjič povedal, da izprežete in izpremenite način svojega življenja.» Žena, ki je bila z njim pri pregledu, je z osramočenim glasom, ki se je nekoliko tresel od jeze, dejala zdravniku: «Gospod doktor, to ni mogoče, moj mož ni preslabo rejen!»

«Mogoče ali ne, tako je!» je zatrdil zdravnik in obrnjen k možu ponovil: «Pa tako j morate izpreči in si privoščiti popoln mir, jesti morate pečeno telečje meso in jajca ter si privoščiti tudi kozarec dobrega vinčka, a predvsem ven iz mestnega zraka v hribe! Ves dan morate biti na svežem zraku in se mnogo gibati. Tako se vam bodo mišice okrepile in povrnil tek.»

Gospod Piškur je napravil dolg obraz. «To ne bo šlo, gospod doktor!»

«Ne bo šlo? Mora iti! Saj ne tehtate niti 50 kg, človek božji! Samo enkrat poizkusite, pa bo šlo. Normalna teža moža je 65 do 80 kg.»

In tehtnica je dala zdravniku prav. Izidor Piškur je tehtal samo 47 kg, torej niti 50 kg.

Drugi dan se je javil svojemu šefu s povešeno glavo in ga prosil za dopust. Šef ni bil posebno vesel take prošnje, toda hotel mu je ustreči in mu je dal 14 dni dopusta, dasi si je Piškur že poleti namesto običajnega dopusta rajši dal izplačati nagrado, kakor je to delal vsa leta svoje službe pri njem.

Z otožnim nasmehom mu je Piškur pojasnil, da potrebuje dva meseca dopusta, kakor mu je svetoval zdravnik. Sedaj je vzkipel gospod šef: «Tako, dva meseca, kako si to mislite, da bo tvrdka dva meseca brez prokurista? Zakaj ste si pa dali vedno dopust nagraditi, zakaj ga niste rajši izrabili. Poleg tega ste si pa naprtili še večerno službo pri drugi tvrdki. Kdo vas je pa silil, da delate še zvečer? Zdaj pa imate, sami si pripišite posledice! Privoščili bi si bili rajši več počitka, ne pa da ste pozno v noč opravljali knjigovodstvene posle za drugo tvrdko. Čemu ste tako lakomni na denar? S to plačo, ki ste jo pri nas dobivali kot prokurist, bi bili lahko sijajno izhajali in si marsikaj privoščili. A kakor vidim, si ne privoščite ničesar. Vaša skopost vas bo spravila v grob.»

«Nisem skop, gospod šef! Jaz sem le moral varčevati za svoje otroke.»

Šef se je ob teh besedah naslonil s hrbtom nazaj v naslanjač in se krepko zasmel: «Za kakšne otroke? Kolikor vem, vendar nimate nobenih otrok!»

«Pa jih lahko še imam! Lahko še pridejo.»

Šef se je zasmel, da so mu solze silile v oči. «Ta je pa dobra! Ha, ha! Vi pa otroke! Ha, ha, ha!»

Gospod Piškur je stal pred njim in se tresel kakor trepetlika. To zasramovanje ga je skelelo, ni ga mogel prenašati. Bolečina ponižanja mu je skrivila hrbet, šefov zasmeh ga je oplazil. Huje kakor bič. Zbral je vso svojo voljo in s stisnjenimi ustnicami poslovno ponovil svoj zahtevek: «Vsekakor vztrajam pri dopustu. Prosim za svoje okrevanje dva meseca dopusta.»

«In naša tvrdka, mislite, da bo dva meseca brez prokurista? No, če že morate iti, pojdite, ali vedite, poiskati moram nadomestila za vas!» Šef je bil prebrisan človek. Spoznal je, da je Piškur s svojim zdravjem pri kraju, zato se mu je zdelo najpametneje in najceneje, ako energično odbije njegovo prošnjo za dvomesečni dopust in se s tem izgovorom ozre po drugi moči.

Gospod Piškur je odšel iz urada potrta, užaljen, nesrečen. Ko je prišel domov, ga je gospa Julka z nežno skrbnostjo vprašala, kako je opravil pri šefu zastran dopusta. Brala mu je žalost z obraza in uganila takoj, da ni šlo vse gladko. Povedal ji je sicer o črni šefovi nevhvaležnosti, toda glavni vzrok svoje srčne bolečine je zamolčal, namreč tisto, kako se je zagrohotal šef, ko mu je omenil, da je varčeval zaradi otrok. «Vi pa otroke!» Še sedaj mu šefov zasmeh trga srce.

Takoj drugi dan sta odpotovala v neki gorski kraj nad Bledom in se nastanila v tamošnjem hotelu. Z bridkostjo, s srčno žalostjo je štela gospa Julka prihranjene novce za hotelski penzionat. Vendar moramo gospe Julki priznati, da je z nežno ljubeznijo stregla svojemu možu in se natanko držala zdravnikovih navodil. Dosti denarja sta že potrošila, a moževo zdravje se ni hotelo obrniti na bolje. Čedalje bolj otožen je postajal in po več ur preedel v naslanjaču na balkonu ter često žalostno vzdihoval. Gospa Julka je tu in tam prestregla kak njegov vzdih, ki je imel vedno isti refren: «Prepozno!» Tudi na glas ji je ponovil: «Prepozno, vse je prepozno, Julka!»

Pogledala je njegovo prsteno obličje, videla njegove globoko vdrtne oči in ga še bolj plaho in zaskrbljeno vpraševala: «Izidor, kaj toliko premišljuješ? Nekaj mi skrivaš!» Odkimal je z glavo in se umikal njenim sumnjam.

Zdravnik je sicer zatrdil, da bodo izprememba zraka, dobra hrana in počitek ugodno vplivali nanj in da se bo možu vrnilo zdravje, toda kasneje je ugotovil, da je pacientova bolezen tudi duševne narave, da ga nekaj teži, kar ovira njegovo zdravje. Zato je Julka vedno silila vanj in ga zaskrbljeno prosila: «Izidor, moraš mi povedati, kaj te tako teži. Ali te morda to tako boli, ker si izgubil službo in je tvoje marljivo delo poplačal šef s to nevhvaležnostjo?» Odkimal je in pri tem nagnil glavo nekoliko proti sončnemu zatonu. V svetlobi sončnega zatona se je žena zazrla v prsteni obraz svojega moža, iz katerega je izginila najrahljša sled vsake rdečice. Prestrašila se je njegove mrtvaške bledice, njegovih sinjih, razprtih oči. «Za božjo voljo, Izidor, kaj ti je?» je kriknila. Z muko je premaknil ustnice, a ni več mogel izpregovoriti. Krč mu je stresal telo. oči so začele ugašati. Še enkrat je napel vse svoje moči, rad bi bil nekaj izpregovoril. Nagnila se je nad njegove premikajoče se ustnice, iz katerih so prihajale besede, kakor dihi: «Jožek, Rezka...» (Jožek, Rezka, to sta imeni, ki sta ju bila izbrala svojima otrokoma, kadar bi prišla na svet.)

Še enkrat je stresel krč moževo telo, nato mu je glava omahnila na blazino ležalnega stola, — in oči so se mu za vedno zaprle.

Umrli je.

«Jožek, Rezka...» je jokajoč jecljala žena moževe besede. Sedaj je vedela dovolj, vedela, kaj je mučilo pokojnika ter mu izpilo zadnji ostanek njegovih življenjskih sil.

Obraz je skrila v dlani in bridko ihtela ob mrtvem možu v naslanjaču.

Tuji otrok

Gospod Lončar je stal ob oknu. Tako rad bi ga odprl, pa ni storil tega. Iz spalnice je prihajalo tiho vzdihovanje. S prsti je bobnal po oknu. Ustnice so mu bile trdo stisnjene.

«Tako, Olga!» je rekel, čeprav ni vedel, ali ga žena lahko sliši ali ne. «Tako bo zdravnik tu.»

Res je zavil avto okrog ogla in obstal spodaj ob hišnih vratih. Bil je zdravnik. Lončar je pohitel k vratom, tako da zdravniku niti zvoniti ni bilo treba.

«No, kako je, dragi gospod? Menda sem vendar prišel še o pravem času. Je otrok že rojen?»

«Ne še, gospod doktor, toda moja žena strahovito trpi.»

Zdravnik se ni več dosti ukvarjal s prepadenim soprogom.

«Upam, da bo hitro pri kraju», je rekel prepričevalno in vstopil v spalnico.

Lončar se ni upal za njim. Ni mogel več prenašati vzdihov svoje žene. Zdravnik je hitro zopet prišel iz sobe.

«Ravno o pravem času sem še prišel, gospod Lončar; ni vse, kakor bi bilo treba. Telefonirajte takoj po rešilni voz, vaša gospa soproga mora takoj na kliniko. Otrok je tu, na žalost mrtev.»

Lončar je odstopil za korak.

«Otrok mrtev, moja žena na kliniko?»

«Gospod Lončar, telefonirajte, resno je!» je vztrajal zdravnik.

«Da, da, seveda, toda razložite mi vendar, gospod doktor, otrok je mrtev? Mrtev? Ali je to gotovo? Jaz sem se vendar tako veselil nanj...»

Zdravnik ga je potisnil v stran, poklical bolnico in naročil rešilni avto. Potem sta sedla in čakala.

«Ne hodite noter,» je rekel, «dal sem ji injekcijo.»

Minute so bile mučne. Zdravnik — gotovo je mislil samo dobro s tem — je pričel pripovedovati. Lončar ga je poslušal, kakor da bi govoril od tam daleč nekje.

«Pomislite, kakšna sreča, včeraj sem zadel v loteriji. Sto tisoč. Ravno prav, povečal bom lahko svojo ordinacijo in se preselil drugam. To sem že dolgo nameraval.»

«Kako, kam? Aha, kdaj pojedete?»

«Kmalu, še preden pride pomlad.»

Lončar za to ni pokazal posebnega zanimanja.

«Danes sem bil že enkrat tu», je pravil dalje. «V dvoriščni stavbi. Zelo žalosten primer. Neka vdova, mož ji je umrl šele pred dobrim mesecem, je rodila dvojčka. Pomislite, kaj naj ta sirota uboga počne z otrokoma!»

Zdravnik si je oddahnil. Spodaj je obstal avto.

Dolgo je sedel gospod Lončar v čakalnici operacijske sobe. Prisluškoval je, da bi dojel vsak vzdihljaj, vsak najmanjši šum. Toda ničesar ni bilo čuti.

Nazadnje so se vrata odprla, končano je bilo. Na nosilnici so prinesli postavo bledega obraza, brez kapljice krvi. Olga. Njegova Olga! Mrtva? Toda zdravnik je prikimal:

«Po sreči je šlo.»

Popoldne je smel k njej. Hotela se mu je nasmejniti, pa se ji ni posrečilo.

«Rihard!» je rekla in iztegnila roko po njem; potem je za hip pomolčala in vprašala:

«Kako pa je z otrokom? Fantek je, kajne? Primarij mi je povedal.»

Lončar se je prestrašil. Pomiriti so jo hoteli, ali pa je kaka zamenjava vmes. In je trepetaje lagal:

«Dobro mu je. Glavno je, da prideš zopet kmalu domov.»

Prikimala je.

«Tako se veselim, najin edinec bo! Ti je zdravnik že povedal?»

On je povsili glavo.

Domov grede je kakor pijan blodil po cestah. Stokrat si je zagotovil: to ne gre, to je strašno! Bilo bi protizakonito! In končno, ona bi se morda niti pogajati ne hotela! Drugi glas pa je govoril: Ženo moraš rešiti! Ne bi prenesla tega udarca, da bi prišla domov, pa bi ne našla otroka. Vdova na dvorišču pa ima kar dva! Ko bi le hotela razumeti, da bo njenemu malemu bolje!

Gospod Lončar ni vedel, kam bi se dejal.

Nazadnje je stopil na dvorišče. Vdova se ga je prestrašila.

«Mislija sem že, da je kdo od policije; nikogar nisem imela, da bi javil porod. Hvala Bogu, ste samo vi!»

Potem je začel govoriti.

In ko se je njegova Olga vrnila iz bolnice, je našla doviljo in svojega malega Petra v zibelki. Obenem je zvedela, da je uboga vdova z dvorišča skoraj ob isti uri kakor ona povila fantka, ki mu je ime Pavel.

Ko sta bila večja, sta se na dvorišču skupaj igrala, ljudje pa so kmalu opazili, da sta si nenavadno podobna.

Toda nekoč se je pripetila nesreča. Mali Pavelček, ki je bil vedno brez nadzorstva, ker je morala njegova mati delati po hišah, je prišel pod tovorni avto.

Gospod Lončar je tolažil in podpiral ubogo žensko.

«Prav tako bi bil lahko najin Peter!» je rekel Olgi.

Skoraj mu je malo očitala vest. Bal se je, da bi vdova, ki je zdaj ostala brez otrok, ne terjala svojega drugega sina nazaj. Sicer bi se ji težko posrečilo, toda Olga, kaj bi rekla Olga na to!

Poiskal jo je torej, da bi izpregovoril z njo nekaj besed. Stresla je z glavo.

«Kje bi si upala razdirati njegovo življenje! Ničesar bi ne imel od mene razen ljubezni, to ima pa pri vas tudi.»

Globoko je vzdihnila.

«Samo,» je rekla tiho, «če bi ga včasih lahko videla... Ali bi me ne mogli porabiti za kako težje delo pri vas doma?»

Potem je vsak teden prihajala k njim, pospravila sobo malega in prala njegovo perilo. Rad jo je imel in kadar jo je srečal na dvorišču, ji je želel prijazen dober dan, se ji smejal in govoril kakor s staro, dobro znanko.

Ona pa je izlila vso svojo ljubezen do njega v veličino svoje odpovedi in svojega molka.

Če otroci ne živijo pri starših, ampak so raztreseni po šolah in zavodih, bodo svoj ljubljani dom prenesli drugam. Prav za prav se ne bodo nikamor navezali. Bratje in sestre se bodo komaj poznali med seboj. Ko se kdaj pozneje snidejo ob kakem družinskem slavu, se bodo zelo vljudno vedli med seboj, a vendar kot tujci.

J. J. Rousseau: Emil.

Vzgoja človeka se začne v družini in v njej v glavnem konča. Le ker se nam zdi potrebno trpati otroke z vsem mogočim znanjem, se zatekamo še k šoli. Toda ta ne bo veliko opravila, če je bila zgodnja družinska vzgoja zanemarjena.

F. Herbart: Kratka filozofska enciklopedija.

Za kratek čas — lepo ročno delo. Prihodnji številki bomo priložili prvi zvezek za ročna dela, če se bo za to priglasilo dovolj naročnic.

POLJUB

Zgodilo se je tako naglo, tako nepričakovano, da je bil sam presenečen. Resda mu Minka že dolgo ni bila deveta briga, rad jo je srečaval in se ji prijateljsko nasmehljaj, kadar ji je voščil dobro jutro. Tudi govoril je rad z njo, se šalil in bil zgovoren, on, ki ni imel navade, da bi izgubljal nepotrebne besede.

Toda ko jo je tisto jutro dohitel na poti v pisarno in je potem sredi živga pogovora naglo umolknil ter ji na zapuščenem stopnišču stisnil roko in jo poljubil kar na usta, mu je bilo, kakor da je prestopil prag v novo življenje. Zardela je od nejevolje, toda videč njegovo razburjenje, rekla samo:

«Kaj delate, gospod Kolar?»

Dolgo jo je gledal. Ko bi človek mogel pogoditi misli in čustva drugega! Toda pred očmi so mu bila samo njena sveža, nekoliko pordečena usta. In ta usta so se smehljala in v globokih očeh ni bilo videti obsodbe. Potegnil je z roko po čelu in zašepetal:

«Oprostite, gospodična Minka, ne vem, kaj mi je prišlo na misel.»

Potem sta se ločila s tihim poklonom in odšla vsak v svojo pisarno. Ko je Kolar odklepal pisalno mizo, so se mu roke še zmeraj tresle. In ko je sedel, se ni mogel nič prav lotiti.

Moj Bog, kako se je moglo to zgoditi! Tako nepričakovano! On, oženjen mož, ki živi za svojo rodbino, ki ima lepo dete in ljubko ženo, izgubi na mah glavo kakor dvajsetleten mladič. Kako bo mogel zdaj pogledati Minki v oči, kadar pojde mimo nje? In sploh komurkoli? Kaj če je Minka že vsem povedala, kaj se je prigodilo na stopnišču pred pisarno? Ko pojde skozi veliko dvorano, kjer delajo ženske, bodo vse gledale za njim in se mu posmehovale. Morda bo slišal polglasno opazko, ki mu bo vzela vso potrebno samozavest.

Naglo je vstal in pogledal tja, kjer je sedela Minka. No, morebiti še ni prepozno. Iznova poprosi Minko, naj mu oprostí in naj ne pripoveduje mučne prigode drugim. Saj mu bo gotovo ustregla, če jo bo prosil.

Toda ko je prestopil prag knjigovodstva, je takoj spoznal, da se moti. Ne, nihče ni vedel ničesar. Plašno je pozdravil in prav tako se mu je vrnil pozdrav kakor drugekrat. Ne, nič se ni izpremenilo. In ko je pogledal v kot pri oknu, kjer je ona sedela, je videl, da sedi — tiha in zamišljena. Ko se je ustavil pri njej, se je zdrznila in se molče nasmehnila: rdeča senca ji je švignila čez obraz.

«Gospodična, prihajam vas še enkrat prosit, da mi oprostite», je rekel tiho in se sklonil k njej, da bi nihče ne slišal. «Hudo bi mi bilo, ako bi se jezili name.»

Pogledala ga je in lahen smehljaj je preskočil njene rdeče ustnice.

«Ampak, sploh nisem huda, gospod Kolar. Bilo je čisto »Res?» je vprašal naivno in se začudil.

Še vedno se mu je smejala. Bila je lepa, kdo bi to tajil! Lepa in mična. Ni mogel zbrati svojih misli. Tako mu je bilo, kakor da sanja prelepe sanje. Kakor da sploh ni v pusti pisarni, temveč nekje sredi rož in cvetja.

Ves v zadregi se je odkašljaj in se plaho ozrl po pisarni. Zdelo se mu je, da se nihče ne zmeni zanj. Priklonil se je in se vrnil k svoji mizi.

Skozi odprto okno je pihljaj svež, hladen zrak. Sonce je prijetno grelo in na okenskem nazidku so skakljali ščebetavi vrabci. Sedel je za svojo mizo in gledal skozi okno. Čas je tek, toda ni mu prinesel pomirjenja.

Ima vendar svojo ženo in dete. Saj živi le v prijetnih skrbih zanju, hodi z njima na dolge izprehode, kjer dete veselo čeblija in se z ženo lepo razgovarja o vsakdanjih zadevah. Dan je enak dnevu, toda prinaša mir in občutek polne sreče.

Zdaj ga pa nenadno misel na dom ne pomirja več tako. Zopet vidi pred seboj Minko, njena vabljiva usta in njene oči, ki so tako zapeljivo priprte. Rekla je, da je bilo čisto lepo. Da, da, bilo je prelepo. Kako ga je izpreletelo po vsem telesu, ko jo je objel!

Ampak to je vendar blaznost. Oče in skrben soprog! Kako se mu je mogla poroditi taka misel! Biti pošten mož in oče, pa nenadno zahrepeneti po nečem prepovedanem!

In že ta dan se je ogibal srečanja z njo. Ko se je vrnil domov, je bil ves nemiren. Otroka, ki ga je pozdravil z radostnim krikom, je skoraj odrinil. Ko je po svoji navadi poljubil ženo, je pomislil na Minko in jo še enkrat poljubil. In potem se je brž razgovoril o nekem brezpomembnem dogodku v pisarni. Toda ko je šel sam z detetom na izprehod, se mu je zopet stožilo po Minki in na otrokova vprašanja je le na pol odgovarjal.

Mislil je, kako bi bilo lepo, ko bi šla poleg njega Minka. Sonce tako lepo sije in vse je tako veselo. Minka bi se smejala s svojim zvonkim smehom, njene ustnice bi bile neprestano vabljivo odprte. In ljudje bi se ozirali za njima, kako sta vesela življenja. Kaj bi ji pripovedoval? Toda to bi bilo vseeno, lahko bi govorila tudi o še tako neumnih rečeh. Glavno bi bilo, da bi bila Minka pri njem in se smejala, smejala. In nagibala bi glavo v stran in mu zrla v oči s tistim svojim zapeljivim pogledom.

Ali je pa to mogoče? Ali bi si mogel kaj takega dovoliti? Da bi ljudje potem brž brusili svoje jezike. Gotovo bi ga kak znanec slučajno srečal.

In kakor da je padla z neba, je stala Minka pred njim. Ustrašil se je in zajecel pozdrav. Smejala se mu je in zaklicala:

«Kako lepo dete imate! Tega še vedela nisem.»

Stisnil je otroku roko; sram ga je bilo. Moj Bog, kako blizu so sanje izpolnitvi. Toda hkrati, kako daleč so te sanje.

«Imam svoje dolžnosti», je dejal. «Saj veste, nisem tako svoboden kakor vi.»

Da, da, zdaj, ko sta si stala nasproti in govorila brezpomembne besede, zdaj je to čutil v pravem smislu besede. Vkljen je, ko bi moral biti prost, da bi zletel kakor ptič nekam v neizmerno daljavo.

«Ali ste še hudi name? Niste, kajne?»

Lahno se je dotaknil njene roke, morda zato, da bi pospešil odgovor. Toda roki sta se nehote ujeli in stisnili. Pogledal ji je v oči in vzdrltel, čitajoč molčeči odgovor. Izpuštil je njeno roko in se poslovil.

Torej tako je bilo to! Ne gleda samo on z roba prepada, ki vabi. Hitel je po ulici in vlekel otroka za seboj, tako da je začel jokati. Sedel je z njim na klop v parku. Božal je toplo otroško glavico in otiral otroku solze.

Da, zdaj je vedel, kaj je storil tisti edini poljub. To dekle je čutilo do njega več kakor le naklonjenost. Morda se je to v njej zatajevalo že dolgo časa, prav tako kakor v njem. Morda še sama ni vedela in je to odkril šele edini poljub. Oh, tisti poljub, tisti lahkomiselni poljub, ki je odprl pot skrivnosti.

Nenadno se je iztreznil od opojenja. Moj Bog, kako napačen korak je storil! Lahko bi bil prav ponosen na to, da je zbudil ljubezen v tej lepi deklici. Toda ko je zdaj trezno premislil, je videl, da ga to ni osrečilo. Občutil je neko odgovornost za to, kar je storil. Kaj naj stori, da ne bo ranil občutljive ženske duše, ki ji je zbudil toliko upanja? Toda vedel je že, da jo mora raniti. Res je, bolelo bo tudi njega nič manj kakor njo, zakaj ko se je odločal, mu je bilo, kakor da pokopava prelepe sanje.

Toda kaj bi bilo, ako bi se o pravem času ne vrnil tja, od koder je prišel? V kakšno brezno bi padla oba, on, oženjen mož in oče otroka, ki ne sme zapustiti teh, za katerih usodo je odgovoren, in ona, ki bi ji ne mogel dati ničesar tega, kar pričakuje. Zakaj gotovo je — to je čutil, ko je božal otrokovo glavico — da bi ne mogel zapustiti tega svojega otroka, niti nje, ki mu ga je dala iz ljubezni in v bolečinah.

Dolgo je sedel na klopi in božal otroka, ki mu je dremal v naročju. In ko je sonce zahajalo, sta vstala ter šla domov. Doma se je otrok oklenil materinega vratu in rekel:

«Govorila sva z lepo gospodično.»

Medtem ko je mati vprašujoče gledala očeta, je otrok

«Ampak ti, mama, si lepša, kajne, očka?»

In oče se je smehljaj in mu pritrjeval. Samo zamahnil je z roko. Morda je hotel prepoditi še poslednje sence opojnih sanj. Stopil je k ženi in jo poljubil. In ta poljub je bil iskren in vroč, v njem ni bilo niti trohice laži in hlinjenja.

Dve pismi

1.

Vem, da se boš zelo začudila, draga Anka, ko boš dobila moje pismo iz tako daljnega kraja.

«Nikdar ne hodi daleč od doma!» si me prosila takrat na postaji, ko sem odhajal. Toda je že tako: za siromake je doma le malo kruha, kar ga je v tujini, je grenak.

Včeraj sem dobil službo v tvornici, kjer izdelujejo različna streliva, največ granate. Zaslužil bom še precej dobro in upam, da Ti lahko še pred koncem zime pošljem toliko, da prideš za menoj. Saj sva se tako zmenila, ali ne, Anka?

Kolikokrat sedim po delu ob oknu svoje podstrešne sobe in mislim na večere, ko sva skupaj sanjarila ob potoku za vasjo.

«Če je za druge sreča, zakaj bi je ne bilo za naju!» si vselej rekla, kadar sem se zbal bodočnosti.

Klokotanje vode čez kamenje in rahlo šelestenje trsja sta nama vselej preganala temne misli.

Včasih so regljale žabe in po pašnikih so peli črički. Kolikokrat si zdaj zaželim takšnega večera, toda skozi okno vidim le sivi, stari in okrušeni zid nasprotne hiše. Tu ni potokov, in tudi če bi bili, bi se njih prijazno žuborenje izgubilo v večnem vrvenju ljudi in avtomobilov. Kljub temu bi bil lahko srečen, če...

Anka, pomisli, da si služim kruh z izdelovanjem granat, ki bodo nekoč ubijale ljudi. Tudi jaz bom moral v vojno! Ostala boš sama sredi velikega, tujega mesta. Bog ve, ali mi ne bo prav tista granata, ki mi je nekdaj pomagala do kosa kruha, raztrgala srce. Ali ni to nesmisel, Anka?

Ker ljubiš vse, kar je dobro in pravično, povej, ali je pravično, da ubije človek človeka? Nikdar ga nisi videl, nič žalega ti ni storil, vedno je pošteno živel, pa ga moraš ubiti, — in sam ne veš zakaj!

«Morda pa ne bo vojne», porečeš. Toda le dobro premisli, ljuba Anka! Že dvajset let izdelujejo orožje in strelivo vseh vrst, koliko ga je že po skladiščih. Zdaj bo treba pač nove vojne, ki ga bo uničila!

Kadar mi odgovoriš, nikar ne pozabi napisati, kakšna je bila letina in kam vse si hodila na dnino.

Kaj misliš, ali bi stari Mazej še dal posestvo na Stržičevem v najem?

Kako lep večer je bil takrat, ko sva bila pri njem, in kako sva bila žalostna, ko sva se vračala. Morda bi pa zdaj ne zahteval več toliko. Toda kaj mislim! Saj sva se zmenila, da prideš za menoj!

Zdaj, ko imam delo, Ti bom pogosto pisal in tudi Ti ne smeš pozabiti na mene.

Polja so že skoraj prazna, ali ne? Ne bo dolgo, ko boste grabili listje. Toda kaj zato! Odpadlo je pač, da požene spomladi novo, lepo zeleno. Takrat boš že tu in ob nedeljah bova hodila iz mesta, da bova videla vsaj nekaj pomladi, ki naju je nekoč osrečevala.

Ali še veš?

V potoku je bilo le malo vode, trsje je komaj poganjalo. Iz blata ob bregu so lezle žabe, bele in medle. S suhim trsjem sva jim pomagala na dan. Kako so naju hvaležno gledale! Spominjam se, da si rekla takrat:

«Poglej, Tone, kako vsako bitje rado živi!»

Zato, Anka, ne bom več dolgo delal granat! Ko prideš sem, si poiščem drugo službo.

Če boš kaj videla starega Mazeja, vprašaj ga, za koliko bi dal zdaj posestvo v najem. Kar tako, veš, Zanima me vendarle, če je že kaj popustil.

Takrat so cvetele črešnje, ko sva bila na Stržičevem. Ali se spominjaš, kako je bilo vse belo okrog hiše? Vsa dolina je bila takrat v cvetju; koder sva hodila, je dišala izorana zemlja.

Toda zdaj je jesen. Kdaj bo spet pomlad, Anka?

Tisočkrat Te pozdravlja
večno Tvoj

Tone.

2.

Ko bo spet pomlad, dragi Tone, bova že na Stržičevem.

Okrog hiše bo cvetelo drevje, po vsej dolini bo dišala izorana zemlja...

Komaj sem prebrala Tvoje pismo, že sem pohitela k staremu Mazeju.

«Kaj pa je tebe prineslo?» se je začudil, ko me je zagledal. «Pa ne da si prišla spet zaradi posestva? Saj Tone je šel po svetu, sem slišal.»

«Šel je, toda vrnil se bo.»

Vzel je pipo iz ust in pljunil.

«Nazadnje se vsi vrnejo. Doma je le najlepše!»

«Tonetu ni sile na tujem», sem mu povedala. «Dobro zasluži. Vrnil bi se le, če boste kaj popustili.»

«Niti pare manj, kakor sem rekel. Če ti ni prav, pojdi za njim! Saj se mu dobro godi, si rekla.»

Že sem se obrnila, da bi šla, ko me je poklical:

«Počakaj, furija! Če bo slaba letina, bosta dala nekaj kovačev manj. Si zadovoljna?»

Pritrdila sem mu, čeprav vem, da bova morala trdo delati, posebno še prva leta, ker je vse zapuščeno in zanemarjeno. Tako utrujena menda vendarle ne bova, da bi ne stopila še kdaj k potoku za vasjo in počakala tam polno luno, ki se tako prijazno prismeje iznad trsja.

Zdaj je jesen in jesen je dobra, Tone. Letos nam je dala dosti sadja, koruze in krompirja, le da je krompir droben in ga moramo poceni prodajati.

Na dnino nisem dosti hodila, ker sta Mimica in Tončka šli služiti v mesto. Mama je stara, saj veš, zato sem morala delati doma. Tudi na Stržičevem naju ne čaka lahko življenje, toda tudi če bova trpela, granat le ne boš delal več!

Ko smo bili še otroci, ne vem, ali se še spominjaš, je prišel v vas mlad be-rač. Vsak večer nam je na trati za cerkvijo pripovedoval zgodbe iz vojne, da so se nam ježili lasje od groze. Tudi njega je oplazila granata po desni strani, da so mu morali v bolnišnici odrezati roko in nogo.

«Kaj strašiš otroke?» so mu rekle naše matere, ki so nas prišle iskat. «Če ne znaš povedati kaj lepšega, kar molči!»

«Zakaj bi ne smeli vedeti, kakšna je resnica?» se je začudil. «Mene so tudi vso mladost slepili s pravljicami. Ko sem moral z devetnajstimi leti na fronto, sem skoraj znorel od strahu.»

Na vsa vprašanja nam je na dolgo in široko odgovarjal, le če smo hoteli vedeti, zakaj se ljudje vojskujejo, je samo skomignil z rameni.

Zdaj vem zakaj. Ti si mi povedal, Tone!

Ko boš dobil moje pismo, bodi srečen, kakor sem bila jaz, ko sem dobila Tvojega! Nikar ne misli več na to, da bi prišla za Teboj! Skrbno hrani denar! Ko ga bo dovolj, sedi na vlak, na griču pred vasjo Te bo vsak večer čakala

Tvoja

Anka.

NJEGOVO PRVO LJUBEZENSKO PISMO

Odpri je vrata svoje sobe in se ustavil na pragu. Pravkar se je vrnil s plesa. Polnoč je že davno minila, toda njemu ni bilo do spanja. Stal je kakor prikovan s čudnim izrazom na obrazu, kakor da gleda v svoji notranjosti nekakšen nenavaden, čuden privid.

Potem je po prstih stopil k mizi in nerodno sedel. Vzel je pisemski papir, otipal z nemirno roko peresnik... V sosedni sobi so zaškrpala tla. Preplašen je pogledal v tisto smer: tam je spalnica njegove matere, stare, zajedljive ženske, ki se je je zelo bal. Nekaj časa je čakal in zadrževal sapo... Ne, nič se ni zganilo. Ona se ni zbudila.

Čudna tesnoba mu je stiskala srce, pa je le pograbil pero in začel:

«Ana, jaz vam pišem. Ali si morete misliti, kaj pomeni to zame? Za mene, ki se še nikoli nisem upal nasmehni kakšni ženski? Za mene, ki še nikoli nisem držal v roki ženske roke, za mene, ki sem zmerom sam, grd, tako grd in osamljen.

A danes, danes sem srečen. Da, srečen. Kako se to čudno, tuje sliši! Ko ste nocoj med dvema plesoma sedli k meni in sem se jaz toliko opogumil, da sem vam rekel nekaj plašnih besed, sem opazil na vašem obrazu nenavaden izraz, ki me je vsega prevzel in me navdal z nepopisno blaženostjo. Čeprav se temu izrazu ne upam verjeti. Pa ne, ne. To ni bila ravnodušnost, hlad, ki sem ga že tako vajen gledati, to ni bil samo nasmeh vljudnosti, ki je odkril vaše lepe zobe kot najlepši odgovor na bedno, obrabljeno frazo iz mojih ust. Do dnu vaših lesketajočih se oči sem odkril mehko pozornost, ki ste z njo spricjeli moje besede, in zazdelo se mi je, da sem lep, pameten, ker me vi niste prezrli. Zazdelo se mi je, da sem takšen kakor drugi fantje, vaš tovariš, vaš brat, in pozabil sem svojo žalostno vnanost, ki je tako grda.

Kmalu ste vstali, ker vas je nekdo prosil za ples. Šli ste, a veselje, ki ste me z njim osrečili, je še zmerom prepevalo v mojem srcu. Gledal sem vas, ko ste se vrteli v plesu, tako lahki, tako čisti. Vaša roka je počivala na fantovi rami in nekaj ste mu pripovedovali, a nisem bil ljubosumen nanj. Saj niti pravice nimam, da bi bil. Mislil sem si samo, da vsi ljudje, ki vas obkrožejo, niso vredni vaše ljubkosti, vaše prelepe mladosti in dobrote, ki veje iz vas, da je ne cenijo dovolj, da je ne razumejo, da je ne poznajo.

Ali mi dovolite Ana, da vam vse povem? Ko sem bil še otrok, me je mati pogosto oštela, čeprav nisem ničesar zagrešil. Krivica me je pekla v duši in hudo nesrečnega sem se čutil. Takrat sem se skrival v podstrešni sobi, ki smo jo imeli za shrambo, da sem se do onemoglosti izjokal. Tam je bila na zid naslonjena velika slika mlade ženske v plesni obleki. Dovolj je bilo, da sem jo samo pogledal z objokanimi

očmi, in čutil sem, kako moja bolečina izginja. Bila mi je edina tolažba, edina prijateljica.

Potem smo se nekega dne preselili sem, in spet sem bil sam.

A nocoj, nocoj sem jo spet našel, svojo sliko: bili ste vi, v svoji plesni obleki z njenim sladkim nasmeškom, z njenimi rameni, z njenimi milimi očmi, ki so me tolikokrat razumele. Isti ponos, isto plemenitost sem dobil v vas. Ali je mogoče, Ana? Ali bi hoteli biti moja prijateljica? O, ne zahtevam, drugega kakor to, da bi smel kdaj priti v vašo bližino, da bi vas smel gledati, kakor sem gledal sliko mlade ženske v hiši, kjer sem prebil svoja mlada leta. Samo to bi mi bilo dovolj.

Ana, vem, da se mi ne smejete. Vem, da razumete tudi to, kar vam nisem znal napisati, ker ni bilo v moji moči.

Ne bom se dosti pomišljal, da se ne bom prestrašil svoje drznosti, ker vam pišem. Potem bi ne imel več toliko poguma, da pismo odpošljem. Zato ga bom takoj nesel na pošto in prebedel noč, sanjajoč o vas, Ana, moja prijateljica.

Vročično je vtaknil pismo v ovitek, se splazil iz sobe na hodnik in prišel do vrat stanovanja. Tam je viselo na steni veliko ogledalo in mimo grede se je ozrl vanj. Obstal je. V njem je vi-

del vso svojo žalostno vnanost: nizko čelo, drobne, neizrazne oči, dolg nos, ki se je smešno pobešal nad brado. Ob strani dve veliki ušesi, ki sta mu dajali neumno začuden izraz.

Pismo mu je zdrknilo iz roke in padlo neslišno na preprogo. Tam je bilo v slabotnem soju svetlobe z ulice kakor bela ptica, ki se duši v poslednjem drgetu.

«Norec nesrečni!» si je šepnil. «Kako si mogel za trenutek pozabiti to in...»

Nekaj grenkega mu je stisnilo grlo. Brezmejna žalost mu je obležala na srcu in zazdelo se mu je, da je tako utrujen, brez volje, brez upanja, brez želja... Tako se je obrnil, šel v svojo sobo in se vrgel na posteljo.

Solze so se mu udrle in ni si jih obrišal. Zdelo se mu je, da leži na dnu mračne jame, od koder ni izhoda, da je okoli njega praznosta, pustinja, a on se ne more premakniti in se prepričati, ali je še živ. In zakaj tudi? Saj je vse nezmislno.

«Ali si ti?» se je oglasila mati iz sosedne sobe. «Zbudil si me. Koliko je ura?»

Ni ji odgovoril. Stara gospa je v polsnu zavzdihnila in zazehala. Potem se je obrnila na drugo stran in spet zaspala. R.

E. H. Polt:

VSILJIVEC

Pri gospodu Lobodi je nekdo močno pozvonil. Enkrat, dvakrat, trikrat. Zvonček se je razlegnil po vsem stanovanju.

«Prosim, ali je gospod Loboda doma?» Mož srednje postave, energičnega obraza je nestrpno stal pred vrati. Njegov glas, ki je vzbujal vtisk eksekutorja, je bil doslej na srečo tih in služkinja je vrata samo na pol odprla. Previdnost je le dobra.

«Gospod Loboda?... Ne vem zanesljivo, moram vprašati...»

Toda neznanec se je že rinil skozi vrata:

«Moram nujno z njim govoriti.»

V istem trenutku je prišla iz sobe majhna, lepa gospa: «Jaz sem žena gospoda Lobode... Kaj želite od njega?» Neznanec je vzel notes iz žepa.

«Gospa, prišel sem v zadevi majhnega računa...»

«Računa?...» Gospa Lobodova je bila zelo prisebna. Bliskovito je pregledala položaj in je bila trdno odločena, da se ne bo dala spraviti iz ravnotežja.

«Škoda», je rekla preudarno. «Prav žal mi je, toda moj mož je pravkar odpotoval.»

«Odpotoval?» je vprašal tujec skoraj neverno.

«Da. Odpeljal se je na poslovno potovanje. Najprej pojde v London in od tam z letalom v Stockholm... Morda se odpelje tudi v baltiške države... Sicer pa...» je pomislila in dostavila, «niti dobro ne vem, kdaj se vrne.»

Neznanec je strmel v tla. «Hm», je dejal in spravil notes spet v žep. «To je neprijetno...»

Gospa Lobodova mu je segla v besedo: «Mislim, dragi gospod, da bi bilo najbolje, če bi mi pustili svoj naslov. Ko se moj mož vrne — to bo morda čez dva ali tri mesece — vas obvestimo...»

«Moje ime je Orel», je rekel. «Gospod Loboda me dobro pozna...»

«Prav.» Gospa Lobodova je brž podala gospodu Orlu roko. Treba je bilo, da mož čimprej izgine. Nevarnost, da bi utegnil iz sosedne sobe stopiti gospod Loboda, ki je tam spal kakor vsak dan po obedu, sicer ni bila prevelika, toda previdnost, si je mislila mala gospa, nikoli ne škoduje.

«Torej čez dva ali tri mesece...» In gospod Orel je šel.

Med vrati, z roko na kljuki, se je še enkrat obrnil: «To je škoda», je dejal in pomežiknil. «Sem namreč korekten človek in nimam rad neporavnanih računov. Že dolgo sem gospodu Lobodi dolžan 1000 dinarjev in bi mu jih bil danes rad vrnil...» B.

Lepota je dostikrat v nesrečo

«Ali se vam ne zdi, da sem se izpremenila?» me je pred kratkim vprašala znanka in se neumno in zaljubljeno ozirala na gručo gospodov, ki so stali v najini bližini. Moški, ki so neopaženo izginili iz njenega življenja, so se oddaljili od nje in jo pustili samo, ubogo, izgubljeno žensko, ki je bila v svojih mladih letih velika lepota.

Ko ji je bilo dvajset let, je slovela kot najlepše dekle. Visoka in vitka je bila, lase je imela zlate in kodraste, oči velike in plave, da so se zdele kakor plavice v jutrnji rosi. Polt je bila čista in bela kakor sneg, usta kakor rožni popek, v licih sveža zdrava rdečica. Blagodejen je bil pogled na ta lepi stvor. Kjer koli je bila, povsod je bila središče zanimanja, vsi so se smukali okoli nje, vsi so jo oboževali in se ji laskali. Kmalu se je poročila. V zakon je prinesla samo svojo lepoto. Ta ji je zadostovala vse dotlej, dokler se ni omožila. Ničesar se ni bila naučila. Njena izobrazba je bila skrajno pomanjkljiva. O kaki srčni kulturi ni bilo sledu. Namesto pri knjigah je bila pred zrcalom in se občudovala. Popolnoma je zadostovala sama sebi. Kot poročena žena je bila dolgočasna, neumna, samoljubna in zaljubljena sama vase. Mož se je je kmalu naveličal.

Zdaj ima nekaj več ko štirideset let. Ločena žena je. Nima pravega doma, mož jo je zapustil, lepota in mladost sta izginili. Lase ima pobarvane, obraz našminkan in napudran, gube zarežane v obraz, vitke linije ni več, neumna je in nadležna. Steklenička ljubezenskega napoja je porabljen! Čarodejna paličica zlomljena! Ugajala bi rada kakor nekdanj in povprašuje: «Ali se vam ne zdi, da sem se izpremenila?»

Ko sem opazovala to skrušeno žensko pred seboj, se mi je vsiljevalo vprašanje, ali je ženska lepota res tako velik dar božji. Da je lepota njeno največje bogastvo, si misli skoraj vsaka lepa ženska. Vsaka ženska si želi biti lepa. To je tudi, kar želi vsaka mati svoji hčerki. Za lepoto se izdajajo vsako leto težki milijoni. Ali je pa lepota ženski res tako potrebna? Ali je lepota najmočnejši pogoj za njeno srečno bodočnost?

Jaz ne verjamem. Mislim celo, da ji je večkrat v pogubo kakor v srečo. Kakor je lepa ženska vsa srečna, dokler se zaveda svoje lepote, tako je tudi vsa nesrečna, ko se jame zavedati, da je začela veneti. Svoje telesno propadanje občuti ona veliko bolj kakor njena manj lepa sestra, ki nikdar ne doživi teh bridkih trenutkov, ki nikdar ne pride do teh bridkih spoznanj. Zlati lasje lepote izgubijo sčasoma svoj blesk, lasje postanejo pusti in mrtvi. Iskra v očeh začne ugašati. Rožna barva njenih lic pobledi. Telo izgubi vitko linijo, se odebeli ali pa postane mršavo in koščeno. Kakšna žalost zanjo, ko vidi, kako propada na njej vse, kar jo je delalo prikupno in privlačno. Kako vsa je brez moči, da bi zavrla to staranje. Kako veliko zadošče-

nje ženski, ki v svojih mladih letih ni bila toliko občudovana zaradi svoje lepote. Njej ni treba s strahom gledati v bodočnost, ker ji nihče ne poreče: «Oh, kako ste se izpremenili!»

Vse bi bilo prav, ko bi narava obdaruila take ljudi tudi s posebno pametjo. Toda to se malokdaj zgodi. Pri lepi zunanosti je velikokrat notranjost kaj slabo opremljena! Zavest, da je lepa, ji je vse. Od svoje lepote je tako prevzeta, da se ji zdijo vse duševne dobrine nič. Ona misli, da bo s svojo lepoto dosegla v življenje vse, kar bo hotela. Kaj je njej treba drugega! Za vsakega moškega znanca posebej misli, kako velika čast je zanj, da gre ona z njim!

Pri iskanju moža je lepota vsekakor dobro orožje. «Moj obraz je moja sreča», je pela neka barska plesalka. In če pogledamo po moških, koliko jih je, ki so

se poročili zaradi lepote? In kako je tistim, ki so se poročili zaradi tega? Ali jih more kdo zavidati? Moški se ženijo drugače. Lepa ženska jim ugaja za kratak čas, ako ni tudi po srcu visoko kulturna. Kar pogledjmo, kakšne ženske so se poročile. Ali so vse Miss Evropa?

Z lepoto dekleta lahko ulovi moža, toda obdržati ga z njo ne more. Te zunanje lepote se mož kmalu naveliča, če mu žena ne nudi ničesar drugega. Možje imajo radi ženske, ki so tople za oko in ki jih občudujejo. Ženske, ki vidijo bolj moža kakor samo sebe. Čim starejše so take ženske, tem ljubše so možem, tem boljše, sladkejšje so.

Dekle, ki ni lepota, naj nikar ne žaluje preveč za tem. Vsaka ženska je po svoje lepa. Samo zaradi lepote ne bo noben mož svoje žene ljubil, ljubil pa jo bo zaradi njenih dobrih lastnosti, kajti te so trajne in se vsak dan tako visoko obrestujejo, da je mogoče ob teh obrestih živeti.

To se samo tako zdi...

Včasih je to, kar se samo zdi, gola resničnost in le slepec tega ne vidi.

«Poslušaj, Pavla, meni se zdi, da te tvoj mož zanemara», opominja skrbna mati hčerko, ki leta v nemikavni obleki opoldne okrog štedilnika. «Morala bi malo bolj gledati nase!»

Sveta resnica je, kar se materi zdi. Hčerka je zaradi svoje neskrbne obleke že davno prenehala biti nekdo, katere mu posvečamo pozornost in do katerega je možu kaj.

In drugič: «Anica, meni se zdi, da že večno nosiš tole obleko, — mož bi ti moral kupiti novo, znati moraš z njim...»

V resnici je ta obleka na pol nova, materi se le zdi, da hčerka nima dovolj oblek, in jo izkuša pripraviti do tega, da bi iz moža iztisnila, kar se da iztisniti. «Naj ne kadi, ko ima lepo ženo!»

In tretjič: Marljiva ženka pospravlja in se trudi, da bi bilo doma čedno; mati to vidi in ne odide, hoče videti, kaj bo, ko se zet vrne. Zet se ne vrne in mati zaskrbljena ugotovi, da se hčerki na obrazu pozna, da ni srečna. Mlada žena zagotavlja, da se materi to samo zdi.

Torej vidite, kako daleč je od enega konca tega dozdevanja do drugega.

«Meni se zdi, da je Jožica blede», ugotovi teta na obisku, in mati se prestraši. Stari oče je umrl za jetiko, kaj če bi se Jožici kaj primerilo? In opazuje hčerko; vsak njen dih se ji zdi sumljiv, skrb za hčerko ji ne da spati. V resnici pa je teta to rekla samo zato, da bi pokazala zanimanje za nečakinja. Kaj vse mora potem uboga Jožica pojesti, koliko zabav ji je zabranjenih, in vse samo zato, ker se je tetki nekaj zdelo.

«Meni se zdi, da boš padel», pravi oče sinu, ko je opazil, da leži pod učno knjigo detektivka, in sin vidi v očeto-

vem opozorilu migljaj in se mu zdi, da je oče že pripravljen na to, da bo sin padel, pa prečita detektivko do konca in si oskrbi novo. In potem se že očetu preneha zdeti, da bo sin padel, ker to že zanesljivo ve.

Ko bi bil namesto tistega «meni se zdi» vzel fantu roman in ga opozoril, da bo izgubil, če pade, precej prostosti in udobnosti, bi se morda ta dozdeva ne bila uresničila.

Tale «meni se zdi» je tako zoprni izraz, da bi moral izginiti in bi ne smel ljudi pregovarjati, češ da imajo premalo energije, da bi pogledali resničnosti naravnost v oči. To je dokaz, da nimam poguma, da bi nekaj vedel, čeprav bi rad vedel, in da tega kratko malo ne vem.

«Ako leti mimo tebe sreča, jo moraš zgrabiti za lase!» sem slišal nekoč pregovor, pa ne vem več kje.

Če hočem doseči srečo ali pa vsaj trdna tla pod nogami — in to je tudi nekaj — potem se mi ne sme nič samo zdeti in vse, kar hočem, delam, vidim in slišim, mora imeti določno obliko in ne razmazanih obrisov dozdeva.

Največ zla zagrešijo ljudje, ki ne vedo, kaj hočejo. Ako bi imelo pred njimi grdo dejanje, ki ga snujejo, določno obliko, bi se morda ustrašili, ampak to in ono zlo je kakor v zavoj in ne pokaže svojega zlovesčnega obraza. Dosti več zločinov store ljudje slabotne volje, neodgovorni slabiči, kakor pa tisti, ki znajo trdno hoteti in to, kar hočejo, določno vidijo in vedo.

Ljudje, katerih mišljenje in delovanje bi se dalo definirati s pojmom «meni se zdi», so nepreračunljivi, nikoli ne veste, kam se bodo kakor trstika nagnili, v ničemer se ne morete nanje zanesi — in tako nepotrebno mnogo jih je!

ZA SLADOKUSCE

Biskvitna torta

Za to torto napravimo navadno biskvitno testo. Ko je pečeno testo ohlajeno, ga vodoravno na pol prerežemo, nakar namažemo spodnjo polovico s kuhanim sadjem in pokrijemo z gornjo polovico. Nato oblijemo torto z ledom iz beljakov in denemo tudi po vrhu krog in krog kupčke kuhanega sadja.

Led iz beljakov. En beljak vmešamo s 15 dkg stolčnega sladkorja, nakar pridenemo sok od pol limone in mešamo to zmes nekako četrt ure, da se zgosti. Če je zmes pregosta, ji prilijemo žličko vode.

Na kaj ne smemo noben dan pozabiti

Kuhanja z bleščečimi se slepicami in s položeno školjko za pomivanje posode je bolj podobna modernemu laboratoriju kakor kuhinji in je na vse plati lepa in praktična. Na podoben način je opravljena v modernih stanovanjih tudi kopalnica.

Slepice in položene ploskve prav lahko čistimo, samo če jih redno vsak dan brišemo. Če tega ne storimo vsak dan, se kaj rado pripeti, da se madeži prisuše in jih potem odpravimo le z velikim trudom. Marsikatera gospodinja se potem čisto po krivici jezi, da so čistilni pomočki slabi. Ti pomočki so dandanes zelo izpopolnjeni in jih, preden pridejo v promet, neštokrat preizkusijo v laboratorijih.

Starih madežev pa ne odpravimo kar čez noč, ampak jih moramo čistiti vsak dan tako dolgo, dokler čisto ne izginejo. Pri tem pa ne smemo preveč drgniti, da ne poškodujemo površine položenega predmeta.

Gospodinja, ki se znebi po tako napornem delu zastarelih madežev, bo gotovo v bodoče bolj pazila in bo rajši redno vsak dan umivala takšne predmete s toplo vodo, z milom in v voljno krpo ali pa s staro gobo.

Kadar snažimo vodovod, ne smemo pozabiti na pritočno in odtočno cev. Te očistimo najlepše z okroglo krtačko na dolgi žici, s katero cev prebežamo ter osnažimo nesnage. Kjer je mogoče, odprimo vsaj po enkrat na mesec odtočno cev in poberimo iz nje ostanke mila, las in drugo nesnago, potem pa zlijmo vanjo vrele vode.

TURŠKI CMOKI

Zanje potrebujemo četrto kilograma sesekljanega mesa, zvrhano skodelico riža, škatlico paradižnikove mezge, škatlico vloženih belušev, sladko smetano, poper, sol in nekoliko čebule.

Iz sesekljanega mesa, ki ga malo opopramo, osolimo in mu pridenemo dušeni riž in sesekljano čebulo, napravimo majhne cmoke, ki jih na maslu lepo rumeno spečemo. V manjši kozici napravimo iz masla in moke svetlo prežganje, kateremu pridenemo vodo od belušev in nekoliko sladke smetane. Nato primešamo paradižnikovo mezgo, jed opopramo in osolimo ter jo osladkamo z žličko sladkorja. Ko vse to dobro premešamo, pridenemo koščke belušev, vse skupaj dobro prekuhamo, nakar omako pokusimo, ali morda preveč ne greni. V tem primeru dodamo še malo sladkorja. Nazadnje stresemo v to omako še narejene cmoke. Zraven ponudimo krompir v oblicah.

NEKAJ KROMPIRJEVIH JEDIL

Krompirjevi cmoki na juhi. Štiri velike krompirje skuhamo, jih nastrgamo ali pa pretlačimo, potem pa primešamo za oreh velik kosček presnega masla, nekoliko zelenega peteršilja, eno celo jajce, 2–3 rumenjake in osolimo. Vse to s krompirjem vred dobro zmečkamo in napravimo iz te zmesi cmoke, ki jih povaljamo v drobtinah in spečemo na razbeljeni masti, da so lepo rumeni. Ko so cmoki pečeni, jih zložimo v jušnik in zlijemo nanje juho.

Krompirjevi krapki. Šest velikih krompirjev skuhamo, olupimo, nastrgamo in jim pridenemo za oreh velik kosček presnega masla, dva rumenja-

Darujte, da boste obdarovani!

Vi poznate časopis «Žena in dom»!

Vi poznate tiste udobne večere, ki ste jih preživeli ob čitanju «Žene in doma», ki Vam vsak mesec prinese mnogo kratkočasnega in poučnega gradiva!

Vi poznate vse tiste koristi, ki Vam jih nudijo praktični nasveti, risbe, modeli in slike, ki jih prinaša «Žena in dom»!

Vi poznate nedvomno dosti prijateljic, ki bi jih «Žena in dom» prav tako zabavala in jim prav tako koristila kakor Vam. Spomnite se teh svojih znank in prijateljic in jim že sedaj naročite za božično darilo priljubljeni list «Žena in dom».

Darujte jim knjige, da bodo tudi one Vas obdarovale.

Darujte knjige tudi možu, otrokom, materi, očetu, bratom in sestram.

Naročite možu poleg knjig tudi revijo «Prijatelj». Boste videli, kako bo on in vsa družina vesela tega dobro urejevanega družinskega mesečnika.

Za božične praznike smo znižali cene posameznim zbirkam. Zato brž preglejte naslednje strani. Kar mislite, da bo ugajalo dotičnemu, ki ga mislite obdarovati, naročite s priloženo naročilnico. Če obdarovancu knjižna skupina ne bo všeč, jo prav radi v toku treh dni zamenjamo za kako drugo skupino.

Vsem tistim, ki jih boste obdarovali, pošljite božično razglednico, ki jo bomo priložili božični številki, katero boste dobili še pred božičem. Prijazno jim voščite vesele praznike in jih obvestite, da ste jim za božič naročili krasne knjige, «Ženo in dom» ali «Prijatelja».

Lahko pa te knjige naročite na svoj naslov in jih potem položite na sveti večer pod božično drevo.

Ne odlašajte na jutri, da ne pozabite na to ugodno priliko.

Da Vas bodo tisti, ki jih imate radi, ljubili, darujte knjige. Knjige so bogato darilo, ki malo stanejo.

Uprava «Žena in dom»
Ljubljana, Dalmatinova 8

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

PIERRE BENOIT: «ATLANTIDA».

Slavni francoski pripovednik pripoveduje o zadnjih ostankih visoke kulture Atlantide, o kraljici Antineji, ki je s svojo čudovito lepoto privabljala k sebi mlade in lepe moške. S telesom se jim je vdajala in potem je moral vsak umreti. Mrtve ljubimce je metalizirala in jih postavljala kot bronaste mrtvece v posebno dvorano za vse večne čase.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

LEONHARDA FRANKA: «KAREL IN ANA»

opisuje pretresljivo zgodbo dveh ujetnikov. Zaprta v ruskem močvirju, morata daleč proč od ljudi kopati jarke. Rihard, ki je oženjen, pripoveduje tovarišu Karlu vse podrobnosti svojega zakonskega življenja, tako da se Karel zaljubi v njegovo ženo, ki je ni še nikdar videl.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

CLAUDEA FARREREA «OPIJ»

Vas vodi v zemljo solca in opoja, v deželo opija, čarobnih prividov, sle ljubezni in smrti ponorelega človeka, ki se je opajal s tem sladkim strupom. To je povest, ki Vas zgrozi do dna duše.

I. skupina:

Vsa zbirka teh šestih romanov stane:

mehko vezana	96.— din,
v platno vezana pa	156.— din.

JOZEFA CONRADA «TAJFUN»

riže grozoto razdivjanega morja in pripoveduje, kako je zablodil parnik v vrtnčast tajfun in kako se potniki navzlic strahotam pobebelega neba tepejo za dolarje, ki so se usuli iz razbitega zaboja. Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

EMILA LUDWIGA: «SINOVOV V SVARILO»

Vam pove, zakaj je bilo med vojno zaklanih devet milijonov ljudi. Slišali boste o cesarju Francu Jožefu, ki je vojno napovedal pod vplivom nadutega grofa Berchtolda. Spoznali boste gullobo takratnih diplomatov, ki so zakrivil petletno krvavo klanje. Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

UPTONA SINCLAIRA: «MOKRA PARADA — ALKOHOL»

Je čudovit roman, povest bogatih in revnih pijancev, med katerimi vzklije ljubezen dveh, ki gresta čista skozi plamen in pekel, kamor ju je bil pahnil alkohol.

Broširano 40.— din, v platno vezano 50.— din.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

KLABUNDOV «BORGIA»

Je zgodovinski roman, ki popisuje orgije in moritve proslulih zastrupilcev Borgijcev. Rodrigo Borgia in njegov sin Cezar sta dolga leta strahovala Rim in Italijo. Njima je bila enakovredna Rodrigova hči in Cezarjeva sestra lepa Lukrecija. Ni za mladino!

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

JACK LONDON: «MALA GOSPA VELIKEGA DOMA».

Ta knjiga pripoveduje o veliki ljubezni male gospe Pavle, ki ljubi svojega plemenitega moža in hkrati tudi njegovega prijatelja. Oba ima rada in nobenega ne more zapustiti. Takšno težko borbo doživi marsikatera žena. To je roman za ženska srca.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

HERMAN SUDERMANN: «MACJA BRV».

Roman dveh plemičev, očeta in sina, iz časa Napoleona. Oče, po materi slovanske krvi, izda Francozom prehod preko Mačje staze v Prusijo. Zato ga smrtno sovraži vsa okolica. Živeti mora kakor žival v razvalinah med skopci in volčji jamami.

II. skupina:

Vsa zbirka teh šestih romanov stane:

mehko vezana 96.— din,
v platno vezana pa 156.— din.

H. H. WELLS: «BOJ Z MARSOVCI».

Fantastičen roman o ljudeh z Marsa. Popisuje gigantski boj prebivalcev dveh svetov s takšno napetostjo, da človek ne more odložiti knjige, dokler je ne prečita do konca.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

VLADISLAV VANCURA: «BEG V BUDIN».

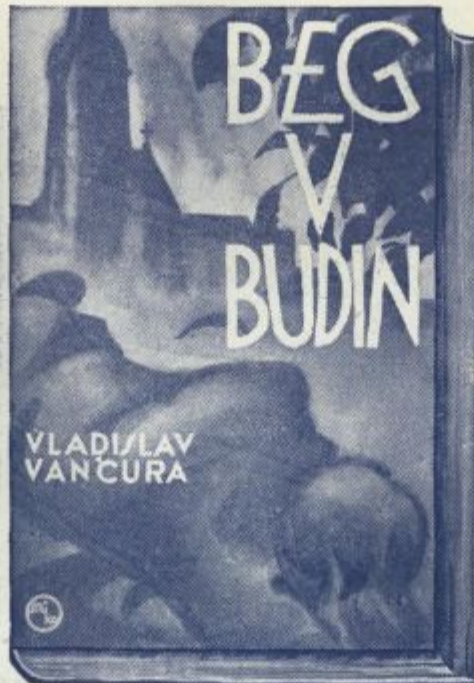
Ljubezenska zgodba, ki nam slika doživljanje mlade dekleta, ki se poroči z razuzdanim slabičem. Jana pa je dosti premočna za nj. Razočarana se odtrga od njega in stopa preko vseh predsodkov današnje družbe v novo življenje.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

IVAN ŠMELEV: «MARY».

Povest konja in znamenitega jahača, zgodba časti, slave in propada. Do solz Vas gane «Mary», ki se žrtvuje za svojega gospodarja.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

ANDREJ LATZKO: «SEDEM DNI».

To je povest proletarca, ki doživi v sedmih božičnih dneh toliko bridkega, da drže ti doživljaji čitatelja med čitanjem v stalni napetosti.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

HEINRICH MANN: «PROFESOR NESNAGA».

Ta roman je izšel v originalu v velikih nakladah. Roman opisuje zagrenjenega profesorja, ki se zaradi žalitev in zasmehovanja na poseben način maščuje nad svojimi bivšimi učenci.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

PIERRE LOUYS: «ŽENSKA IN MOZICELJ».

Roman ljubezni in strasti pod žgočim španskim solncem, zgodba nepričakovanih, čudovitih razpletkov, pesem seviljskega karnevala... Knjiga je bogato ilustrirana.

NI za mladino!

*

III. skupina:

Vsa zbirka teh šestih romanov stane:

mehko vezana	96.— din,
v platno vezana pa	156.— din.

JOZEFA HOFBAUERJA VOJNI ROMAN «POHOD V ZMEDO»

opisuje vso strahoto klanja ob goriški fronti na Sv. Mihaelu, kjer so se Čehi in Slovenci morali boriti skupno z Nemci. Strahotno je opisan razpad fronte leta 1918.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

PIERRE VALMIGERE: «OTANI».

V tem romanu opisuje francoski oficir pred nemško ofenzivo svoje prejšnje življenje, ki ga je živel pred 500 leti v bajni japonski deželi, deželi rož, sovražstva in maščevanja.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

SINCLAIR LEWIS: «MANTRAP».

Roman opisuje avanture dveh ameriških sportnikov, ki sta zašla na sever med Indijance. Daleč zunaj kulture na Divjem zapadu se mešan zaljubl v lovčovo ženo, s katero pobegne na preprostem čolniku. Prevarani mož zasleduje sestrano dvojico in...

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

Broširano 60.— din, v platno vezano 80.— din.

STEFAN ZEROMSKI: «POVEST GREHA».

Razočarano mlado dekle umori svoje dete, pada vedno globlje in postane ljubica sleparjev, tatov in vlomilcev, ki jo prisilijo, da zanje mori in krade. Pri tem pa še vedno z vso dušo ljubi očeta svojega otroka. Njeni rablji jo prisilijo, da se mora vtihotapiti tudi v njegovo stanovanje, in ko zasluži, da ga mislijo umoriti, se skesa svojega dejanja in ga v zadnjem trenutku reši iz morilčevih rok.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

LIDIA MERLINOVA: «LJUBEZENSKA PESEM AZIJE».

Skrivnostna je daljna Azija in nam nerazumljiva. Še bolj skrivnostna je ljubezen v teh tujih deželah. Ta knjiga je visoka pesem ljubezni mladega japonskega umetnika do Evropke, ki njegove duše ne razume. Pesem Azije s smehljajočimi se bogovi in kultom cvetja. Pesem ljubezni do domovine, ki je Japoncu več kakor življenje.

Broširano 60.— din, v platno vezano 80.— din.

A. I. VOJINOVA: «PISANI KAMNI».

Med vsemi knjigami, ki so prišle zadnja leta iz nove Rusije, je roman «Pisani kamni» pač najne navadnejši. Po svoji zasnovi in globoki življenjski resničnosti je vreden, da ga imenujemo v isti vrsti z deli Tolstega in Turgenjeva. Nikjer ne boste bolj spoznali življenja v Rusiji kakor v njem. To je knjiga žene, ki je znala pogledati v svet z odprtimi očmi.

IV. skupina:

Zgornji trije romani stanejo mehko vezani . . . 96.— din,
vezani v platno pa . . . 156.— din.

STEFAN ZWEIG: «SKRIVNOST, KI ZGE».

To je zgodba dečka, ki je zmerom živel nekako poniževan. Nihče ga ni prav ljubil, niti mati ne. kajti njen zakon je bil zgrešen in se je naposled razbil. Tedaj pa je spoznal človeka, ki mu je posvetil svojo pozornost in vso svojo ljubezen in zapanje je obrnil vanj. Toda kmalu je moral spoznati, da je bil temu človeku samo orodje, po katerem je ta prišel do njegove matere.

Broširano 20.— din, v platno vezano 30.— din.

✱

ROMAIN ROLLAND: «PETER IN LUČKA».

Povest dveh mladoletnih zaljubljenecv traja od 30. januarja do 29. marca 1918. Med večnim strahom, kaj prinese jutrišnji dan, uživata čisto svoje življenje, polno poezije in lepote.

Skupno s to novelo dobite tudi povest

D. H. LAWRENCE: «ŽENA JE ODJEZDILA».

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

V. skupina:

Spodnji trije romani stanejo mehko vezani . . . 96.— din,
vezani v platno pa . . . 156.— din.

AGNES GUENTHER: «SVETNICA IN NJEN NOREC». (DUŠICA ROŽAMARIJA.)

Kakor je že naslov poseben, je tudi vsa knjiga ne navadna. Ustvarjena je kakor nalašč za tihe ure in tihe ljudi. V njej je popisana zgodba življenja deklice, ki je živa duša, polna slutenj, skrivnosti, hrepenenja in domotožja. Iz ljubezni, čiste, nežne ljubezni. To življenjsko delo Güntherjeve, ki je doživelo v izvirniku že davno milijon naklade, prevzame človeka, ki zna brati dobro knjigo, kakor največje umetnine svetovne književnosti.

Broširano 90.— din, v platno vezano 120.— din.

Broširano 70.— din, v platno vezano 100.— din.

HENRIK SIENKIEWICZ: «MALI VITEZ».

Kdo vsaj po imenu ne pozna tega slovečega romana? Kdo še ni slišal o gospodu Volodijevskem, vitezu brez strahu in graje? O njegovih junaštvih in čisti ljubezni, ki je živela še preko groba? Preberite to knjigo še enkrat, če ste jo že v mladosti brali, postavite jo na častno mesto v svoji knjižnici. Vredna je te odlike.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

GOTTFRIED KELLER: «ROMEO IN JULIJA NA VASI».

Koliko tihih ljubezenskih tragedij se odigra na kmetih, da nihče ne zve zanje! Čas jih zagrne s pozabljenjem. Sloveči nemški pisatelj Gottfried Keller je zajel eno izmed njih v tej knjigi. Z vsačim peresom jo je podal bralec. Nikjer še niso bile opisane posledice razprtije med dvema družinama s takšno grenkobo kakor v tej povesti. Preberite jo! Dosti novega in lepega, čeprav žalostnega, boste odkrili v njej.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

FRIEDRICH VON GAGER: «BEG IZ PEKLA».

Nemški kritiki primerjajo Gagerja z Balzacom, pri nas pa je še skoraj neznani. Naša založba si šteje v čast, da ga je lahko prva predstavila Slovincem. «Beg iz pekla» opisuje strahotne boje prvih ameriških naseljencev z indijanskimi plemeni in beg na smrt obsojenega in na mučnini kol privezanega belega človeka.

VI. skupina:

Vsa zbirka teh šestih povesti

stane mehko vezana 96.— din,

vezana v platno pa 156.— din.

ADOLF WENIG: «ŽIVALCE IN ROPARJI».

Ali se še spominjate tistih srečnih in lepih dni, ko ste sedeli ob babičinem ali materinem krilu in z odprtimi usti poslušali pravljice o čudovitih princesah in kraljičih, o vilah in vitezhih, o škrtih in roparjih?

Vse to dobite v tej knjigi.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

*

JACK LONDON: «JOE MED PIRATI».

Student Joe je ušel od doma in zašel med morske razbojnice, ki ukradejo blagajno njegovega očeta. Po nevarnih zapletljajih reši Joe očetov denar in izroči pirate zaslužni kazni.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

DNEVNIK MALOPRIDNEGA JURČKA.

To knjigo smo namenili našim materam za zabavo. Hvaležne nam bodo zanje. V njej so popisane prigode in nezgode mladega dečka, ki je strah družine in mesta. Siromak je ta deček. Kar koli stori, vse je narobe. Pri branju ne pridemo iz smeha. Vsaka mati, ki bo knjigo prebrala, bo morala vzkliniti: «Imenitna knjiga... ampak hvala Bogu, da moj otrok ni tak!»

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

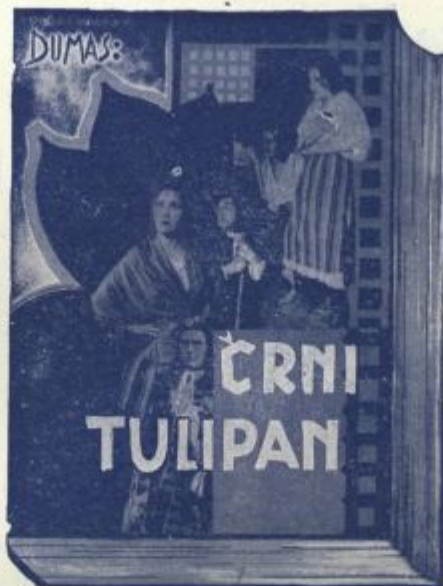

Broširano 12.— din, v platno vezano 30.— din.

BJORNSTERNE BJORNSON: «VESELI FANT».

Povest veselega kmečkega sina in ljubke deklice, ki se poznata že od mladih nog. On sin kočarja, ona hči bogatega kmeta, zato bi se ne smela ljubiti. Njuna vroča ljubezen pa premaga vse zapreke. Košček je srečna poroka. Roman za odrasle deklice.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

ALEKSANDER DUMAS: «ČRNI TULIPAN».

Roman ječarjeve hčere, ki na čudovit način reši po nedolžnem zaprtega plemiča učenjaka in očeta «Črnega tulipana».

✱

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

NIKOLAJ LJESKOV: «ASKALONSKI HUDOBEČ».

Roman se godi v Kristusovih časih. Bogatemu trgovcu uniči vihar vse, kar ima in tudi denar, ki so mu ga zaupali prijatelji. Ker mu tega nihče ne verjame, ga zapro. Trgovčeva žena silijo, da bi se vdala kraljevemu namestniku, ki bi potem plačal moževa dolge. Te sramote jo reši na smrt obsodeni Askalonski razbojnik.

VII. skupina:

Vsa zbirka teh šestih povesti

stane mehko vezana 67—,

v platno vezana pa 127— din.

PHILLIPS OPPENHEIM: «IGRA ZA PROSTOST».

To je zgodba tatu, ki ni tat, in pustolovke, ki ni pustolovka. Zgodba hladnokrvnega Angleža, ki mu ljubezen zmeša glavo, in detektiva, ki stoji kakor angel z gorečim mečem pred vrati v njegov raj. Zgodba smeha in napetih prizorov. Pisana kopica zmešnjav, ki se razpleta pred vami, da vam včasih zastane dih.

Broširano 30.— din, v platno vezano 40.— din.

✱

EDGAR POE: «ZGODBE GROZE».

To so čudovite zgodbe o zlatem zakladu, o strašnem morskem vrtincu, o inkvizitorski mučilnici, zgodbe grozljivih zapletljajev in umorov.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

MAURICE LEBLANC: «LUPIN SE ŽENI».

Arsen Lupin je junak dneva, vlomilec in gentleman, ljubimec žensk in prijatelj vseh moških. To so kriminalne, vesele prigode, ko se Lupin norčuje iz slavnih detektivov. Celo Sherlocka Holmesa osmeši pred vsem svetom.

Broširano 15.— din, v platno vezano 30.— din.

Praktične knjige, ki jih vsak dan potrebujete!

Cerna Ružena: 1400 nasvetov

Dr. Dückelmannova Ana: Postanek otroka in njegov razvoj

Gerling R.: Sitni možje — Vzgoja za zakon

Dr. Hodann Maks: Ali otroka res štorclja prinese

Dr. Jakša Joža: Kako spoznamo spolne bolezni

Krista Kernhofer: Nasveti za življenje

Kilduff Edward John: Kako si poiščem boljšo službo

Kneipp: Domača lekarna in zdravilna zelišča

Ing. arh. Kregar R.: Naš dom

Ing. arh. Kregar R.: Kaj moram vedeti, kadar si gradim dom

Ing. arh. Kregar R.: Naš dom — kako ga gradimo

Dr. Löbel Josip: Od zakona do ljubezni

Macfadden Bernarr: Mož in zakon

Dr. Petrič Karel: Bolezni, kako jih spoznamo in preprečimo

Dr. Petrič Karel: Človek

Dr. Petrič Karel: Nalezljive bolezni, kako se jih obvarujemo

Dr. Petrič Karel: Nega bolnikov in prva pomoč pri nezgodah

Dr. Petrič Karel: Regulacija rojstev

Podgornik Angela: Za pridne roke — vezenje

Podgornik Angela: Za pridne roke — za vsako nekaj

Podgornik Angela: Za pridne roke — za moža in še kaj

Podgornik Angela: Za pridne roke, VII. del

Podgornik Angela: Za pridne roke — šivanje

Podgornik D.: Vrt in moje rože

Dr. Raunert Margareta: Kako naj se žena neguje

Stupanova Milica: Kako vzgojim svojo deco

Ing. arh. Šantel-Kanonijeva D.: Kako si opremim stanovanje

Šest Osip: Kar po domače

Škerjančeva Verena: Kako naj kuham

Vodetova Angela: Žena v sedanji družbi

Vodetova Angela: Spol in usoda, I. del

Vodetova Angela: Spol in usoda, II. del

Vi dobite te knjige za polovično ceno, to je za 15.— vsak izvod. Preglejte svojo gospodinjstvo knjižnico, če Vam katera teh knjig manjka, da Vam jo takoj pošljemo.

Lahko pa naročite te knjige v skupinah, ker jih dobite še ceneje, in sicer:

VIII. skupina — zdravniške knjige:

1. knjiga — Dr. Ana Dückelmannova: «Postanek otroka in njegov razvoj».
2. knjiga — Dr. Joža Jakša: «Kako spoznamo spolne bolezni».
3. knjiga — Kneipp: «Domača lekarna in zdravilna zelišča».
4. knjiga — Dr. Karel Petrič: «Bolezni, kako jih spoznamo in preprečimo».
5. knjiga — Dr. Karel Petrič: «Nalezljive bolezni, kako se jih obvarujemo».
6. knjiga — Dr. Karel Petrič: «Nega bolnikov in prva pomoč pri nezgodah».
7. knjiga — Dr. Karel Petrič: «Človek».
8. knjiga — Dr. Karel Petrič: «Regulacija rojstev».
9. knjiga — Dr. Raunert Margareta: «Kako naj se žena neguje».

Vsa ta skupina stane 99.— din.

IX. skupina — vzgojne in socialne knjige:

1. knjiga — R. Gering: «Sitni možje — vzgoja za zakon».
2. knjiga — Dr. Maks Hodann: «Ali otroka res štorclja prinese».
3. knjiga — Krista Kernhofer: «Nasveti za življenje».
4. knjiga — Prof. E. John Kilduff: «Kako si poiščem boljšo službo».
5. knjiga — Dr. Josip Löbel: «Od zakona do ljubezni».
6. knjiga — Bernar Macfadden: «Mož in zakon».
7. knjiga — Milica Stupanova: «Kako vzgojim svojo deco».
8. knjiga — Osip Šest: «Kar po domače».
9. knjiga — Angela Vode: «Žena v sedanji družbi».
10. knjiga — Angela Vode: «Spol in usoda, I. del».
11. knjiga — Angela Vode: «Spol in usoda, II. del».

Vsa ta skupina enajstih knjig stane 121.— din.

X. skupina — knjige za različna ročna dela:

1. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — vezenje».
2. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — za vsako nekaj».
3. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — za moža in še kaj».
4. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — kvačkanje in mrežanje».
5. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — šivanje».
6. knjiga — Angela Podgornik: «Za pridne roke — naše perilo».

Vsa ta skupina stane 66.— din.

XI. skupina — gospodinjske knjige:

1. knjiga — Verena Škerjančeva: «Kako naj kuham».
2. knjiga — D. Podgornik: «Vrt in moje rože».
3. knjiga — Ružena Černa: «1400 nasvetov».

Ta skupina stane 39.— din.

XII. skupina — za gradnjo hiš in opremo stanovanj:

1. knjiga — Ing. arh. Rado Kregar: «Naš dom».
2. knjiga — Ing. arh. Rado Kregar: «Kaj moram vedeti, kadar si gradim dom».
3. knjiga — Ing. arh. Rado Kregar: «Naš dom — kako ga gradimo».
4. knjiga — Ing. arh. D. Šantel Kanonijeva: «Kako si opremim stanovanje».

Vsa ta skupina stane 44.— din.

XIII. skupina — dve trgovski knjigi:

1. knjiga — H. N. Casson: «Sreča je v tebi».
2. knjiga — H. N. Casson: «Kako premagam poslovne težave».

Ti dve knjigi staneta 60.— din.

Če hočete razveseliti svoje drage, potem darujte knjige in naročite „Ženo in dom“ in „Priatelj“.

«Žena in dom» izhaja dvanaajstkrat na leto in stane . . . 48.— din

10 prilog za kroje in ročna dela stane . . . 20.— din

«Priatelj», letno 12 števil, stane . . . 62.— din

Eno številko „Žene in doma“ ali „Priatelja“ Vam radi pošljemo brezplačno na ogled.

Še danes uporabite priloženo naročilnico!

ka, dve žlici drobtin in malo soli. Nato primešamo sneg iz dveh beljakov in naredimo iz te zmesi tanke krapke, ki jih povajamo v drobtinah in z obeh strani ocvremo na razbeljeni masti. Obračamo jih z lopatico.

Krompir v papriki. Svetlo prežganje razredčimo z mesno ali pa s kostno juho, osolimo, pridenemo za nožovo konico paprike in nastrgane ali pa na drobno sesekljane čebule ter kuhamo vse skupaj tako dolgo, da se omaka zgosti. Kuhani in olupljeni krompir zrežemo na večje kocke ali na ploščice in ga stresemo v omako, kjer naj se še malo pokuha.

Krompir v smetani. V plitvi ponvi razpustimo mast, pridenemo sesekljane čebule in zelenega peteršilja ter opečemo v tem krompir, ki smo ga prej skuhal, olupili in še toplega narezali. Ko je krompir zlatorumen, ga polijemo z gosto kisló smetano ali pa z mlekom, vendar pa samo z vrha, ker ne sme v omaki plavati.

Opečen krompir z ribo. V plitvi ponvi razpustimo mast in zarumenimo na njej na drobno sesekljano čebulo, potem pa dodamo na tanke rezine zrezanega skuhanega in olupljenega krompirja in na kose narezano kuhano ali pečeno ribo. Nato jed osolimo, prime-

šamo precej gorčice in pečemo v pečici tako dolgo, da se naredi na krompirju zlatorumena skorja.

Krompirjevi rogljički za čaj. Iz 10 dkg kuhanega in nastrganega ali pretlačenega krompirja, 8 dkg moke, 5 dkg presnega masla in nastrganega parmezana (po okusu) zamesimo testo, iz katerega naredimo potem rogljičke, ki jih spečemo v pečici, ali pa razvaljamo testo v dve krpi, med kateri namažemo šunkov nadev (sesekljano šunko). Zgornjo krpo pomažemo po vrhu z razžvrkljanim jajcem in spečemo nato kolač v pečici.

Krompirjeva torta. Dobro vmešamo četrt kg sladkorja, četrt kg kuhanega, ohlajenega in nastrganega krompirja, 7 dkg olupljenih in zmletih mandeljnov, 5-6 rumenjakov, sok od ene limone, olupke od polovice limone in dve prgišči drobtin. Tej zmesi pridenemo potem na rahlo trd sneg iz beljakov, ki so nam ostali. Torto pečemo dve uri in jo potem oblijemo s čokoladnim ledom.

Čokoladni led: Čokolado, sladkor, sok od ene limone in nekoliko vode mešamo na ognjišču tako dolgo, da se zgosti, nato pa še topli led polijemo čez torto.

Čedna torba iz barvastega usnja

Slika a

Slika 1 kaže polovico torbe, sešite iz petih kosov usnja, ki jih dobite prav poceni v vsaki trgovini z usnjem. Vsak kos je treba najpoprej izrezati iz papirja in natanko sestaviti. Mere na sliki so centimetri. Ob robovih naredite s šilom primerno število luknjic, pri čemer si pomagajte z ravnilom, da bodo luknjice lepo v vrsti in v enaki razdalji druga od druge. Najbolje je,

da položite po dva kosa, ki bosta sešita, drugega na drugega in ju oba hkrati prebodete. Nato zvežite posamezne dele s tankimi usnjenimi jermenčki ali pa kar s stoglami (vrvcami za čevlje) in jih, kakor kaže slika, na koncih zavozlajte.

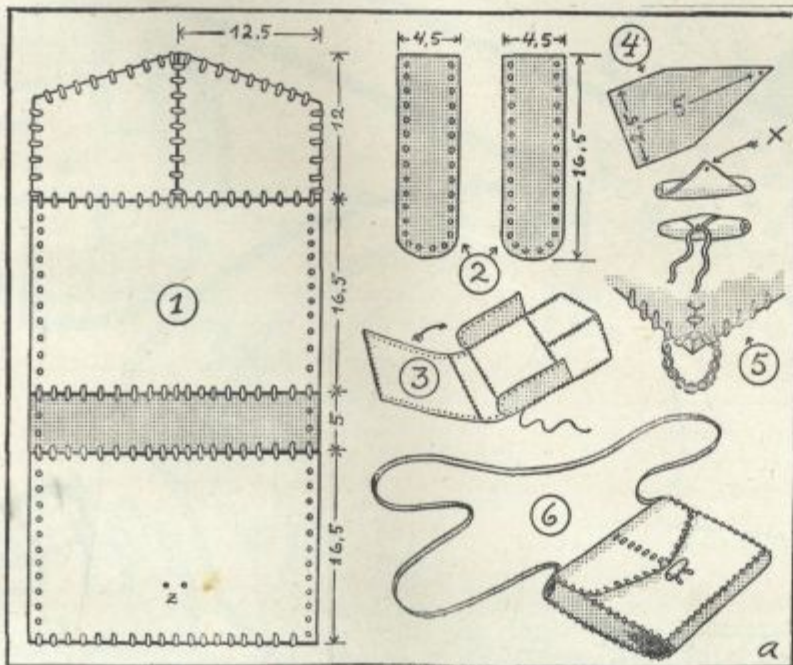
Iz dveh za spoznanje debelejših kosov usnja urežite potem oba bočna dela (sl. 2), ki ju vsijte tako, kakor kaže sl. 3. Gumbek za torbo urežite

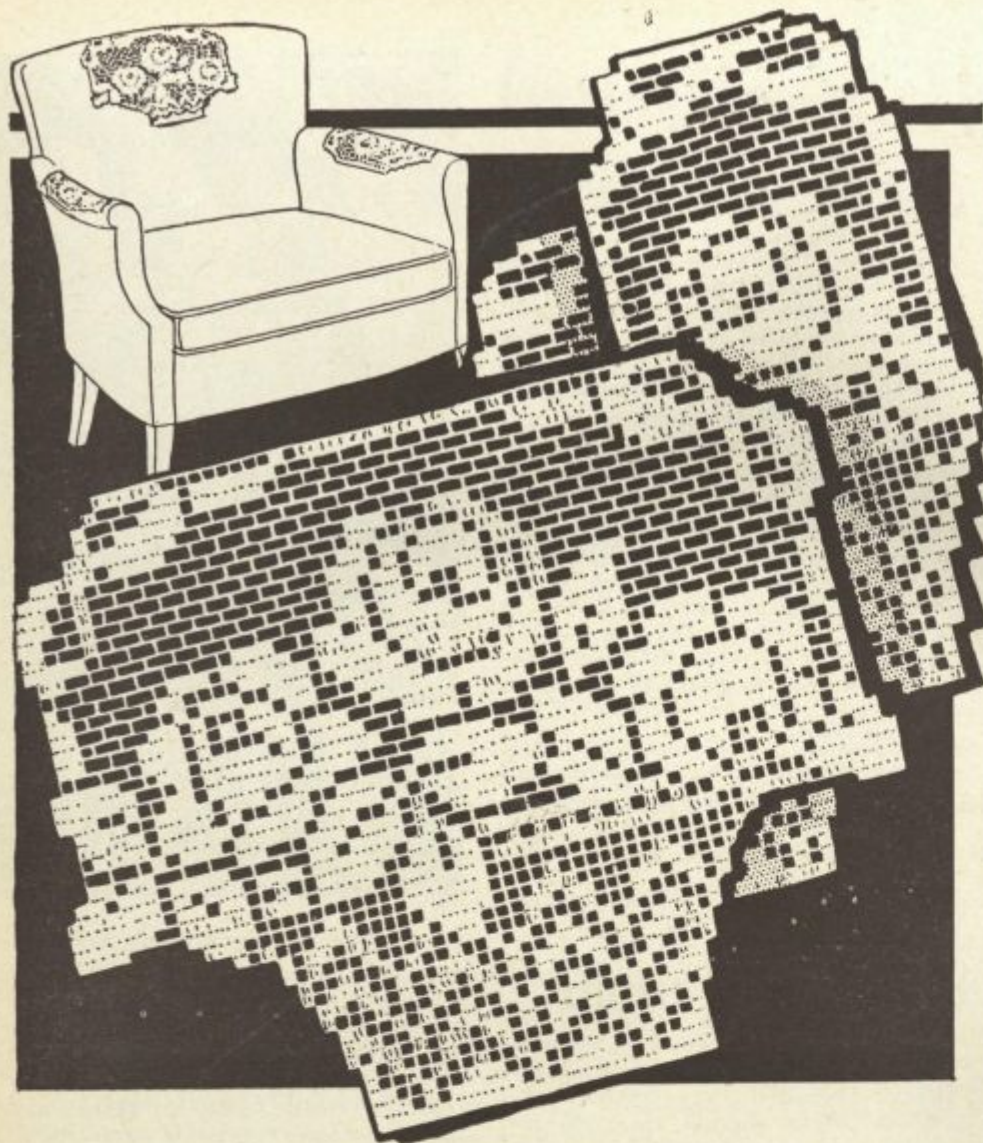
po sl. 4 iz usnja, ki ga potem zvijete in s pandetikonom zlepite. Na konico tega gumbka prišijte z nekaj vbodi tanko usnjeno vrvco (x), 15 do 20 cm dolgo.

Na sl. 5 vidite, kako se naredi na konici poklopca zanka iz dveh spletenih usnjenih jermenčkov. Če naredite potem še na sredi prednje strani torbe dve luknjici (na sliki sta te dve luknjici označeni s črko z) in če potegnete skozi te dve luknjici usnjeno vrvco s sl. 4 in jo znotraj trdno zavozlate, pa lahko torbo varno zapirate. Nazadnje pritrdite na torbo še primerno dolg ozek jermen, s katerim boste obešali torbo na ramo. Narejeno torbo kaže sl. 6. Če ste jo dobro naredili, se z njo lahko brez skrbi povsod pokažete, zakaj kaj boljšega ne dobite niti za drage denarje.

Slika b.

Če vam žepna baterija noče več goriti, ji za nekaj časa lahko podaljšate življenje, če jo denete za trenutek na grelec centralne kurjave ali pa na toplo peč.

Ščitniki za naslanjač

Za hrbtno naslanjalo skvačkamo vzorec z večjo košaro, za sitranski naslanjali pa vzorec z manjšo košaro.

Kvačkamo z belo ali z barvasto nitjo sem in tja ali pa na koncu vsake vrste nit utrgamo. Kvačkati pričnemo pri dnu košarice.

Delajte igračke sami

Mamico in otročička ter oba kolutca z nogami narišite na lepenco, potem pa vse tri slike s škarjicami lepo izrežite. Izrezane slike preluknjajte nato v točkah A in B ter pritrdite večji kolutec z nogami na zadnjo stran maternega krila, manjšega pa v točki A na krilce otročička z razcepljenim žebličkom, s kakršnim zapiramo pošne tiskovine, tako rahlo, da se kolutca rada vrtila.

Manjša slika kaže, kakšna je narejena igračka, ki jo potem primemo za ročaj in porivamo po mizi, da otročiček in mamica, v veliko veselje živih otrok, hodita.

Žene sodimo

po negovanosti!

Vsaka žena si lahko najde toliko časa, kolikor ga rabi za pravilno nego. Toda pri tem odločuje uporaba kreme, za katero ve, da neguje in polepša kožo. Žena, ki hoče biti pravilno negovana, jemlje za podnevi Elida kremo Ideal. Ta krema je posebno učinkovita, ker vsebuje hamamelis in Vam daje občutek, da ste vedno lepi in dobro negovani.

Pomladite kožo!

Privoščite ji tudi ponoči pravilno nego. Elida Citron Cold Cream čisti in hrani kožo ter jo ohrani svežo in čisto.

ELIDA KREMA IDEAL

O D R U Ź I N I

Mati je, bolje rečeno, bi morala biti vzgojiteljica svojega otroka. Saj pravimo, da usrkava ta z materinim mlekom svoje prve misli. Od nje se uči spoznavati in presojati stvari. Zaman si bo prizadeval pozneje vzgojitelj, da bi popolnoma zabilisal nazore, ki jih je otrok dobil v nežni mladosti.

Pazljiv opazovalec bo takoj uvidel, da se bolj po materinih kakor očetovih zaslugah bistri otrokov um, vzbujajo njegova plemenita čustva in utrjujejo njegove kreposti. Prav tako pa so otrokove napake največkrat materina krivda. Izkratka: mati doprinaša k telesnemu in duševnemu razvoju otroka več kakor oče.

A. Holst: Misijske žene glede na srčno kulturo.

Naj je mati še tako nešolana in nepoučena, vendar bo vzgajala otroka. K temu jo silijo naravni nagibi. To pa še ni dovolj. Treba je, da vodi mati zavestno otrokov razvoj in vpliva kot razumno bitje na razumnega otroka.

F. Fröbel: Vzgoja človeka.

Brez matere ni otroka. Tudi dolžnosti med njima so vzajemne. Če jih zanemarja prva, jih bo zanemaril tudi drugi. Otrok mora vzljubiti mater, še preden spozna, kaj vse ji dolguje. Naravni nagib k ljubezni v krvnem sorodstvu je treba krepiti z nego in požrtvovalnostjo, da ne zamre, sicer bi zamrlo otrokovo srce, še preden je začelo prav utripati, in bi bilo že od začetka vse zavoženo.

J. J. Rousseau: Emil.

Kako naj storim, da bo prav? To je prečesto zelo težko vprašanje, na katero si ne vemo odgovora. In vendar je tako silno važno za vsakogar. Odgovor najdemo za vse življenjske prilike v najnovejši knjigi «Nasveti za življenje», ki jo je izdala naša založba in ki jo je spisala priznana pisateljica Krista Kerhorferjeva, najodličnejša sodelavica revije in založbe «Frau u. Mutter» na Dunaju. Pisateljica govori iz lastnih izkušenj in črpa iz najboljših virov, literarnih in strokovnih, ter nam podaja nasvete za vse življenjske položaje v lepi, neprisiljeni, prijetni obliki, tako da človek ne

more odložiti knjige, dokler je ne prečita do konca. Knjiga se čita kakor lepa povest človeka, od zgodnje pomladi do najpoznejše jeseni življenja, spremlja nas v sončnih in viharjih dneh ter nam pripoveduje, kako naj ravnamo, da bo naše veselje večje in žalost manjša. Knjigo beremo z užitkom in se pri tem ne dolgočasimo. Vemo pa, da bomo tudi pozneje nešteto pogledali vanjo, čeprav smo jo že z največjim zanimanjem prečitali. To knjigo dobite za 15 din. Naročite jo pri upravi v Ljubljani, Dalmatinova ulica 8.

Ženske iščejo novih poklicev

Ali se še spominjate, ko je vaše lokalne pogovore spajala v centrali telefonistka? Prav za prav niti niso tako stara tista kolesca s številkami od 1 do 0, toda telefonistka spada že skoraj v pravljico preteklosti. In še mnogo bolj kakor pri nas je napredoval telefonski aparat v Ameriki in nekaterih skandinavskih deželah, kjer imate v razna velika mesta neposredno zvezo in se lahko kar sami brez telefonistkine pomoči na svojem telefonu zvežete s telefonom osebe v daljnem mestu, s katero hočete govoriti. Telefonistke izginjajo, kakor so izginile predstavnice mnogih drugih poklicev.

Podobno so skoraj izginile komornice in sobarice, brez katerih si včasih ni bilo mogoče misliti boljše hiše. Poenostavljenje življenja po tehnični izpopolnitvi je tako rekoč izbrisalo te panoge iz znamenja človeških poklicev. Tudi nekatere delovne panoge, ki so jih zasedle med vojno iz potrebe ženske, so bile spet odkazane moškim, zlasti tiste, ki zahtevajo težko telesno ali neprestano ponočno delo. Za to so pa ženske odkrile nove poklice, take, kjer so bili prej zaposleni samo moški, a se je izkazalo, da pomeni ženski okus in posebna, ženska osobitost veliko pridobitev (n. pr. v umetni obrti, v raznih rokodelstvih). Deloma so odkrile ženske tudi čisto nove poklice.

Vobče znana je vloga žensk v kozmetiki, v skrbstvu in negovanju otrok itd., kjer sodelujejo izurjene strokovnjakinje z zdravnikom, ne da bi bile same zdravnice. Toda ali ste čuli že o prehranjevalni konzulentki (sosvetovalki, sotrudnici pri pravilnem prehranjevanju, dieteti)? Zdi se, da se je ta konzulentka rodila v času, ko so se ženske začele že kar pretirano zanimati za prehrano, za dieto, da bi dosegle kar najvitkejšo linijo. Dandanes je naloga konzulentke mnogo važnejša. Strokovno izšolana konzulentka postaja resnična zdravniškova pomočnica. Zdravnik na primer predpiše po vsakdanji praksi, česa bolnik ne sme jesti in kakšne jedi in primesi v jedi mu škodujejo, in v najboljšem primeru svetuje, kaj bi približno smel jesti, toda izbira je potem navadno zelo skromna. Konzulentka, ki mora biti seveda ne samo izobražena, temveč tudi praktična in izumljiva, sestavi jedilne liste, na katere se lahko zaneseta oba, zdravnik in bolnik, ter dá potem tudi natančna navodila za poedine jedi, tako da jih lahko kuha vsaka kuharica.

S tem je pričela seveda Amerika, kjer je imela že leta 1935. American Dietetic Association več ko 2500 članic celo z visokošolsko izobrazbo. Zdaj ima v Ze-

dinjenih državah vsaka večja bolnica, vsak sanatorij svojo konzulentko, mnogo pa jih izvršuje privatno prakso v zvezi s strokovnimi zdravniki. Strokovna priprava s primerno izobrazbo traja leto dni. V Evropi je na prvi stopnji Nemčija, ki ima osemnajst zavodov za šolanje takih konzulentk. Pripravljalni tečaj traja dve leti, prav tako tudi v Angliji. Na Dunaju vežba konzulentke Eppingerjeva klinika in velika mestna bolnica v Lainzu pod vodstvom znanega profesorja Noordena. Pri nas se seveda skrbi za dietno kuhinjo v gospodinjstvih

Marta Maškova:

Zavedite se o pravem času!

Koliko starejših žen trpi zaradi najrazličnejših bolezni, ker so v času, ko so bile njih telesne sile na višku, prečenjevale svoje delovne zmožnosti!

Tudi mlada žena mora znati gospodariti s svojimi močmi in ne sme premagovati utrujenosti pa kar naprej delati.

Sredi dneva si je treba nabrati novih moči za novo delo. To dosežemo, če si privoščimo vsaj kratek počitek.

Najbolj nas okrepi ležanje. Če smo zaposleni izven doma in nimamo priložnosti za tak odpočitek, ga nadomestimo vsaj z udobnim sedenjem, to je s takim, pri katerem iztegemo noge na klopi ali pa na stolu.

Koliko starejših žen ima zabrekle žile na nogah! Ta hiba je usoda tistih, ki opravljajo svoje dolžnosti po večini stoje. To so prodajalke in učiteljice. Toda zelo pogosto trpe na tem tudi starejše gospodinje. Te so si to nakopale ne s tem, ker so opravljale svoje delo stoje, temveč ker drugače niso zadostno skrbele za svoje zdravje.

Časi, ko je veljala mlada gospodinja, ki je sedela pri delu, za zanikrno ali nezmožno, so minili. Minili so časi, ko so matere svoje hčerke, ko so jih učile skrivnosti gospodinjstva, takoj opozorile, kakor hitro so hotele nekoliko posediti: «Ali te ni sram sedeti pri delu?»

Napredna gospodinja sedanjega časa ne razsiplje svojih delovnih moči, tudi če ji je šele dvajset let. Sede lupi krompir, sede snaži zelenjavo, sede mesi testo. Saj ji ostane tako še mnogo del v gospodinjstvu, pri katerih mora stati! Pri šivanju in krpanju perila in nogavic, pri kvačkanju in vезenju sedi kolikor mogoče udobno, da se ji telo odpočije. To doseže, če upre noge ob stol, s čimer si olajša krvni obtok.

Ali ni pametno, da se borimo že v mladosti proti starostnim boleznim s tem, da se za časa in primerno odpočijemo? To nas varuje pred neprijet-

in kuharskih šolah, toda glede širše uporabe izšolanih sil za neposredno sodelovanje z zdravniki še precej šepamo.

Konzulentka mora poznati kemijo živil in mora neprestano zasledovati razvoj in nove smeri, mora pa biti tudi prijateljica kuharstva, če hoče, da si bo znala izmišljati jedi za razne premoženjske razmere in jemati bolniku iz jedi njemu škodljive primesi, ne da bi bolnik opazil, da uživa nekaj drugega kakor zdravi ljudje. To je stroka, v kateri se lahko uveljavi in se bo gotovo ščasoma uveljavilo mnogo žensk. B.

nimi pojavi bodočih let in nam krepí zdravje.

Vsega tega se je treba za časa zavedeti, preden ni prepozno!

Dobro jutro!

Ne vem, ali ste izmed tistih ljudi, ki zjutraj neradi vstajajo. Toda gotovo ni malo teh lenih nevstajačev, katerim je prvih trideset minut, ko se prebude, najbolj neprijetni čas vsega dneva. In da jih je precej, dokazuje tudi to, da so se zdravniki, dušeslovci in kozmetiki združili, da sestavijo nekaj zakonik za dobro jutro. Po njih odredbi se v postelji, kakor hitre se prebudite, nategnite po dolgem in po širokem, kolikor morete. To baje zahteva zdravje.

In takoj nato prebudite možgane. Kako? Sedite na posteljo, poveste glavo in potem jo sukajte od ene strani na drugo stran, in sicer krepko, kolikor morete, tako da vam kar zahrešči v tilniku. To je tudi dobra vaja za vrat, da se na tilniku in pod brado ne nabira tolišča. Zdaj zbudite noge. Ležite vznak in vzdignite obe nogi hkrati, pa tudi vsako posebej, kolikor morete visoko (lahko jih denete celo za glavo). In tako skočite s postelje na tla, odprite okno (ako ne spite pri odprtem) in izpijte velik kozarec vode (prilijete lahko tudi malo citronovega soka). To je dobro za prebavo in za delovanje jeter. Nato si masirajte obraz in kožo na glavi z vsemi desetimi prsti in si dobro očistite lase s trdo ščetko.

Da boste dobro dihali, si izčistite nos tako, da vsrknete skozi obe nosnici nekoliko slane vode. Ako je polovica nosu zamašena, smo nervozni, kakor dobro vemo, kadar imamo nahod. Potem si nalahno obtrkamo očesne veke s konci prstov; tako preženemo še zadnje sence zaspanosti, osvežimo krvni obtok in preprečimo gube. Dobro je, če nato deset minut telovadimo in se nazadnje izkopamo. Strokovnjaki svetujejo, naj pojejo pri kopanju tudi tisti, ki ne znajo lepo peti. Reveži vaši sosede! Ampak vam to koristi duševno in telesno, zlasti če se pri tem kar brez usmiljenja drgnete s ščetjo in osušite z debelo brisačo. Koplajte se v mlačni ali mrzli vodi, kakor pač prenašajo vaše srce in vaši živci. Temu koristi mrzla prha, oni je spet po njej utrujen, tako da morate sami na sebi poizkusiti, kaj vam prija. B.

Zopet

slučaj paradentozе...

... in zdravnik zabeleži: paradentozna. Kaj jo je povzročilo? Zelo pogosto zobni kamen! Njene posledice? Omajani zobjel. Zato se pravočasno borimo zoper zobni kamen -- s Sargovim Kalodontom. To je edina zobna krema v Jugoslaviji, ki vsebuje učinkoviti sulforicinoleat dra. Bräunlicha. Sargov Kalodont odstrani in prepreči nevarni zobni kamen, ohrani Vaše zobe trdne in zdrave.

SARGOV

KALODONT

Proti
zobnemu
kamnu

Razglednica, ki je uničila ljubezen

To je majhna, žalostna prigoda o razglednici, ki po čudnem naključju ni došla v kraj, kamor je bila namenjena, ali bolje, ki je došla z zamudo 46 let. Zaradi te neznatne razglednice, napisane pred desetletji v mornarski krčmi v Pulju, sta se razšla dva človeka, ki sta se imela rada. Dva zaljubljenca sta umrla daleč drug od drugega, ker je enkrat odreklo majhno kolesce v velikem stroju poštne službe. Morda je več takih primerov na svetu, toda po večini o njih nihče ne zve. To pot je prišlo na svetlo čisto slučajno, ker je prišla razglednica po dolgem potovanju slednjič v roke hčerki tiste žene, kateri je bila namenjena.

Bilo je leta 1894. v istrskem mestu Pulju, kjer je pisal mlad ribič, po imenu Ivan Matersić, svoji nevesti v vas, ki je bila oddaljena 50 kilometrov. Z nesprenno roko je napisal njeno ime «Lorenca Kukulić» in «cara mia» (draga moja). Pripovedoval ji je, da je na morju vi-

har, da misli nanjo in dela samo zanjo, da bi se mogel čimprej z njo poročiti. Samo petdeset kilometrov daleč bi bila morala iti razglednica, toda iz nepojasnivega vzroka je bila prav ta razglednica ena tistih maloštevilnih, ki med milijoni pošilk ne dojdejo v kraj, kamor so namenjene. Razglednica se je izgubila ali je pa kje obležala. In «cara mia» je zaman čakala v mali vasi na poročilo svojega ljubčka. Veliko solz je potočila mala Lorenca, dokler se ni prepričala, da jo je nezvesti Ivan pozabil.

In Ivan? Besnel je, da mu Lorenca ni odgovorila in se mu niti za pozdrav iz daljave ni zahvalila. Bil je preveč ponosen, da bi ji pisal vdrugič. In tako se je pretrgala vez ljubezni med obema. Kolikokrat sta mislila drug na drugega! Toda izgubljena razglednica je postavila med oba neprekoračljive ovire. Lorenca se je čez več let poročila z drugim, Ivan je pa stopil v službo na parniku in se je vozil po morjih. Lorenca je umrla po

tretjem otroku, stara 24 let. Ivana je nekdo smrtno zabodel pri prepiru v pristaniški krčmi v San Franciscu, in bog ve, kje je ležala pozabljena razglednica...

In zopet je slučaj, da se je po 46 letih pojavila razglednica z besedami «cara mia». Pošta je vestna, ne more pa biti odgovorna za nesrečno naključje. Italijanski pismonoša je dostavil dolgo bloedečo razglednico. Toda ta, na katero je bila naslovljena, je bila že več let mrtva. Poslali so razglednico nazaj pošiljatelju v Pulj. Ta pa se je bil spet že pred leti izselil in njegov naslov je bil pri paroplovni družbi. Po dolgem poizvedovanju se je dognalo, da je pošiljatelj leta 1899. umrl v San Franciscu. Razglednica je ostala edina priča ljubezni dveh mrtvih. Še enkrat se je razglednica vrnila na prvotno mesto, kamor je bila namenjena. Tam je prišla v roke hčerki mrtve Lorence, ki je tudi že davno poročena in mati več otrok. Tam počiva po dolgi blodnji usodna razglednica, na katero je nekoč pero zapisalo koprneči besedi «Cara mia». B.

Pretirana nega dojenčka

Prvorojenčka navadno vse preveč razvajamo. Mlada mati sama ne ve, kaj vse bi počela z otrokom. Vsako uro ga previja, kakor hitro dete zajoka, ga nahrani, o vsaki priliki ga vzame na roke, in čez mesec ali dva se lahko ponaša s pravim razvajencem.

Dojenček potrebuje predvsem reda. Poleg reda so mu potrebni snaga, solnce in zrak. Vse drugo je postranska reč. Mati, ki ne pusti, da bi otrok jokal, mu bolj škoduje kakor pa koristi. Pri joku se otroku razširijo pljuča in krepi prsni koš. Pretiran jok je škodljiv, toda če se otrok po eno ali dve uri na dan joka, mu je ta jok samo v korist.

Starši pišejo naloge...

Zmeraj več dovtipov se usiplje na očete, ki delajo svojim nadobudnim sinčkom naloge in jih pišejo slabo. Takole beremo v časopisu:

Učitelj: «Vidiš, Mihec, kako je to, da si danes vse prav izračunal?»

Mihec: «Prosim, očeta ni doma.»

To je s tem v zvezi, da raste učna snov od leta do leta. Učitelje in profesorje priganja učni načrt in sami spet priganjajo svoje učence. In tako se zgodi, da ni stvari, ki bi prizadevala staršem več skrbi kakor so naloge njih otrok. Koliko mater si želi, da bi ne bilo teh zoprnih nalog! Oče se uči s sinčkom, večkrat nastane pri tem nevihta, fant joka, včasih je celo tepen, rodbinske zadovoljnosti je konec. Zlasti srednja šola je prava šiba staršev in matere se globoko oddahnejo, ko jo otroci dovršijo.

Bolje bi bilo, ako bi nekateri starši drugače gledali na študij svojih otrok in na njih bodočo usodo v življenju sploh. Koliko ubogih otrok silijo starši v težke študije, katerim niso kos, kjer utegnejo doživeti samo razočaranje. Tudi če si navsezadnje vtepejo nekaj znanja v glavo, bodo pri praktični uporabi pridobljenega znanja marsikateri spoznali, da so zgrešili svoj poklic. Staršem in otroku je bilo zagrenjeno življenje med šolanjem in otroku bo sploh zagrenjeno.

Dokler otroci študirajo, naj jim starši pomagajo, toda nikoli naj ne izkušajo nadomestiti učitelja, ampak naj ga samo dopolnjujejo. Čim je bil fantek v šoli nepazljiv in ne ve, kaj naj se do-

Otroka nahranimo vsake tri ure. Preden ga vzame mati k prsim, ga previje. Ko se je otrok že napil, ga ne sme več previjati, ker bo drugače gotovo takoj začel bruhati. Napolnjen želodeček potrebuje miru in počitka. Ko je dojenček previt in nahranjen, ga položimo v posteljico in ga pustimo v miru. Če se otrok tedaj začne jokati, se mati ne sme vznemirjati. Če noče napraviti iz otroka pravega razvajenca, naj ga ne jemlje na roke. Otroku bo čez nekaj časa sam od sebe utihnil. Če pa mati neprestano previja otroka, se ne more dojenček dovolj naspiti, in prav spanje ga najbolj krepi.

Dojenčka, ki tehta pri rojstvu štiri kile, ni treba ponoči hraniti. Zjutraj ob šestih mu damo prvi obrok in po tlejš čez dan vsake tri ure. Ponoči ga pa pustimo, da spi, in ga tudi do jutra ne previjamo. Mati, ki tako ravna z dojenčkom, bo imela gotovo zdravega in nerazvajenega otroka.

ma uči, ga ne smemo podpirati v njegovi lahkomišelnosti, temveč ga pustimo, da pripiše posledice samemu sebi. Morda bo v šoli padel. Toda ta lekcija bo za življenje bolj zdrava, kakor če bi prinesel odliko. Otroku se mora naučiti delati v šoli in paziti. Posebno dečki so divjaki. Ampak tudi oni se morajo naučiti, da bodo vedeli, kdaj se konča šola in kdaj se začne resno učenje.

Ni prav, če gre potem mama k učitelju ali k profesorju in izkuša svojega ljubljence pred njim opravičiti, namesto da bi pametno priznala, da ima otrok svoje hibe, in se z učiteljem posvetovala, kako bi se dalo temu odpravi. S tem se učijo otroci hinavščine in v življenju bodo iz njih ljudje z zlomljeno hrbtenico, ki ne bodo hodili pokonci in naravnost, temveč se bodo zmeraj upogibali in krivili, samo da bi jim ne ušla kaka korist.

Matere in starši naj torej otroke doma samo nadzirajo, ne pa učijo. Ne smejo siliti otrok takoj k učenju, ko so komaj prišli iz šole; privoščiijo naj jim malo oddiha in razvedrila, ki mora biti kajpada časovno omejeno.

Otroke je treba navajati k temu, da si umijejo roke, preden se lotijo nalog, in da si pospravijo delovno mizo. Prej morajo premisliti, kaj se je treba naučiti in koliko časa se potrebuje za to. Pri tem lahko tudi malo pomaga. Mati naj otroka navaja, da se ne bo pri učenju po nepotrebnem mudil, tako da mu ostane še dovolj časa tudi za igro in razvedrilo.

Ko otrok naredi svoje naloge, jih lahko starši pregledajo, morebiti tudi popravijo, nikakor pa jih ne smejo delati sami za otroke. To je slaba vzgoja k samostojnosti in se pozneje maščuje.

Zvečer naj se otroci ne učijo več, ker potem ne morejo mirno zaspati. Bolje je, ako vstanejo zjutraj pol ure prej, če niso pred večerjo vsega naredili. Delo, za katero bi zvečer potrebovali dobro uro, bodo zjutraj, naspani in čili, kaj lahko opravili v pol uri.

Kuhinjske potrebščine v kozmetiki

Vse, kar potrebujete za nego lepote, imate prav za prav v jedilni shrambi. Če dvomite o tem, prečitajte tale članek, pa boste videli, kaj si vse lahko izposodite iz kuhinje za svoje negovanje.

Košček masla, ki ga dobro s prsti razgnetete, vam izvrstno služi, kadar hočete ličilo (šminko) očistiti z obraza. Namažite si obraz in obrišite potem maslo z vato. Nato namočite klobčič vate v rožno vodo (dobite jo v vsaki drogeriji!), kateri ste pridali nekaj kapljic sivkove (lavendlove) esence, ter si z njim otrite obraz.

Čaj. Mrzli čaj je skoraj še boljši za obraz, ko si ga očistite z maslom, kakor rožna voda. Uporabljajte ga vsako jutro, preden se namažete s kremo.

Suha polt, gube. Vselej, kadar čutite in vidite, da vam polt usiha in da se že skoraj začnejo delati gube, vzemite iz kuhinje dobre sveže masti in jo počasi razgrejte, potem ji primešajte 20—30 kapljic benzojeve tinkture ter dobro stepite. Ko postane ta zmes mlačna, si namažite z njo obraz in jo pustite na njem četrto ure.

Surovi rumenjak osveži polt in odpravi gubice. Obraz in vrat si umijte s toplo vodo in mastnim milom, ga oplaknite z mrzlo vodo in dobro osušite; nato razmažite po njem dva surova rumenjaka — samo ne po očeh. Potem počakajte 5 do 10 minut, ne da bi medtem govorili ali se smejali (obraz se ne sme medtem gibati). Ko se rumenjak dobro posuši, ga zmijte z mlačno vodo ali še boljše z mlačnim zvretkom kamilic in se namažite s čistim lanolinom. Nato počakajte približno eno uro, da se lanolin dobro vpije, potem pa se popudrajte. Ako koža ne vpije vsega lanolina, obrišite obraz, preden ga napudrate. Če imate posebno suho in utrujeno polt, zmešajte en rumenjak z nekoliko kapljicami kafrovega in nekoliko kapljicami mandeljnovnega olja in si s tem namažite obraz, potem pa ravnajte kakor zgoraj.

Lepotna maska iz medu in beljaka. Tudi za to izvrstno lepotilo imate vse potrebno v kuhinji. Zmešajte 90 gramov ječmenove moke, 35 gramov medu in 1 beljak. Namažite s tem obraz in ga pustite tako 20 minut.

Čisti med sam ali pa če mu pridenete žličko citronovega soka, napravi kožo nežno in prepreči gube.

Ako imate suho kožo, uporabljajte obkladke z mrzlim kamiličnim zvretkom; za mastno polt uporabljajte obkladke z zvretkom krivenke ali vrbnice.

**CUTEX-ove
SKLADNE BARVE**

Avtoritete mode so proglasile nove barve Cutex laka za nohte za skladne. Nežni odtenki »Rust«, »Old Rose« in »Robin Red« Vam polepšajo roke in se posebno dobro prilagajajo Vaši obleki. Zahtevajte pri svojem dobavitelju, da Vam pokaže te odtenke. Ti so napravljeni po novi metodi, ki odpira izhlapevanje.

CUTEX
TEKOČI LAK ZA NOHTE

PARFUM FORVIL PARIS

Ce hočete, da se vam *razširjene znojnice stegnajo*, uporabite zjutraj in zvečer surovo mleko, ki ga pustite na obrazu, da se zasuši, nato pa ga zmijte z vato, namočeno v močnem kamiličnem čaju.

Za oči: sol in rman. Denite 14 gramov kuhinjske soli v liter vode. Ta raztopina je najbolj preprosta in najboljša kopel za utrujene oči. Oči si kopljite bodisi s pomočjo posebne steklene skledice ali pa z obkladki, ki jih pustite vselej 10 minut na zaprtih očeh. Oči ne bodo več pekle in ne bodo utrujene.

Do recepta za zobe. Izvrsten zobni prašek si lahko naredite iz pomarančnih in mandarinovih olupkov, ki jih posušite pri ognju. Zdrobite jih v prah, kar ni težko, ker je olupke zelo suh. Pridajte malo zmlete krede in praška iz rmana.

Jedilna soda (soda bicarbona), ki jo ima vsaka gospodinja pri roki, je dobra za pobeljenje zob. Uporabljajte jo pa samo po dvakrat na teden.

Po francoskem časopisu »Marie-Claire«.

Neredna stolica

upliva na ves organizem. Dobro sredstvo za odvajati, ki zanesljivo deluje in ima prijeten okus, je

DARMOL

Ogl. reg. št. 13244/13.VII.28

Dolžnost žene: Nikar se zanemarjati!

Še zmerom je veliko žensk, ki zanemarjajo svojo zunanost. Dokler še niso poročene, bi rade ugajale, ko pa so medeni tedni za njimi, se začne vsakdanjost, često s prozaičnimi skrbmi. Poezija življenja se zdi, da je odšla, tudi mož ima svoje delo in skrbi — čemu naj bi skrbele še za to, da bi bile lepe. Človek postane nekoliko komoden, kar se tiče lastne osebe, saj ima toliko drugega dela!

In vendar bi se ne smela nobena žena zanemarjati!

Ce to dela, je to kakor počasen samomor. Res, mnogokrat so to najboljše žene, ki zagrešijo to napako, nesebične žene, ki jim je več za blaginjo svoje rodbine kakor zase. Mislijo in delajo toliko za druge, da jim za lastno osebo ne ostaja nič časa. Tem marljivim, dobrim ženam velja naše opozorilo!

Ne pozabite, da imate dolžnosti do sebe, ki so posredno tudi dolžnosti do drugih! Mislite najprej na svojega moža! Četudi so minili medeni tedni, naj vendar mož vidi svojo ženo vedno čedno in prikupno, da bo z veseljem mislil na svoj dom, za katerega dela in se muči. Tudi v spominu na domače gospodinjenje naj mu bo mična. Potem bo njena slika hkrati talisman, ki ga bo delal neobčutljivega za poglede lepih in ljubeznivih žensk, ki jih med dnevom srečava.

Ah, nečem vas strašiti, draga mlada gospa, rada verjamem, da vam je vaš mož zvest — toda nikar mu ne otežujte te zvestobe!

Saj ne pričakuje od vas, da boste letali doma v plesni obleki, toda čedno domačo obleko imate vendarle lahko in tudi to ni težko, če se hitro pogledate v zrcalo, si popravite frizuro in prepašete čist, bel predpasnik!

To vendar ni noben trud, kajne? In verjemite mi, ta mali trud vam bo poplačan v dobri valutni — v domači sreči!

Toda vaš mož naj vas ne vidi samo v delovni obleki. Dobro je, če greste vsaj tu pa tam tudi z njim, v majhno družbo ali v gledališče itd., da vas vidi tudi v drugi okolici, v drugi obleki in v drugem razpoloženju. In navsezadnje imate pravico, da storite nekaj tudi v svoje veselje!

Res, so žene, ki jim tega ni treba šele praviti, ki morda celo preveč mislijo na razvedrilo in zabavo. Toda prvič ne verjamem, da je takih žen mnogo v srednjih slojih, in drugič sem vendar povedala, na katero skupino žen se obračam!

Tudi položaju svojega moža in njegovemu ugledu ste dolžni, da se ne za-

Veramon-ovitek z 2 tabletama

Ta zavojček zmora odslej vsakdo. Prosimo napravite poizkus in prepričali se boste o naglem učinku pri glavobolu, zobobolu in bolečinah zaradi ran.

VERAMON
Schering

Cevke z 10 in 20 tabletami.
Ovitek z 2 tabletama

Oglas vez. p. št. 8. Br. 2549 od 4./X. 1937

nemarjate. Sicer res ni treba prečenjevati kritike svojih ljubih sosedov in sosed, toda tudi to ni prav, če se nič ne zmenite zanj. Vsaj svojemu možu na ljubo se ne smete zanemarjati, zakaj mož pridobi na ugledu, če je njegova žena negovana in zadovoljna!

In potem imajo žene tudi še druge opazovalce: svoje otroke! Ti gledajo bistro, četudi s pogledi ljubezni. Mati ne sme biti zanemarjena že zato, ker mora dajati svojim otrokom dober zgled za čednost in ličnost!

Pa še nekaj: ali imate morda že odrasle hčerke? Potem je vaša hčerka gotovo lepa deklica, kakor jih je zdaj toliko mladih deklic, ki se znajo oblačiti in nekoliko pristojiti. In pride plesalec ali morda že bodoči zet v hišo — pa vidi ob čedni hčerki zanemarjeno mater. Mislite, da mu je to vseeno? Nikakor ne. Če je količkaj dober opazovalec, si bo marsikaj mislil, na primer: »Zdi se, da mati nima zase prav nič časa — gospodična hčerka je bržkone preveč komodna, da bi ji nekoliko pomagala v gospodinjstvu.« Ali: »Saj hčerka bi bila prav lična in zala — zdaj, toda v nekaj letih se bo tudi ona zanemarila kakor njena mama!« Izkratka, škodovali ste svoji hčerki, čeprav ste dobra mati in umna gospodinja. Zakaj? Samo zato, ker se sami nekoliko preveč zanemarjate!

Svet gleda zdaj zelo na zunanost, morda celo preveč. Če govorimo o tem,

Vaš «jaz» na obisku v Vaši kuhinji

Obiščite včasih sami sebe v svoji kuhinji!

Recimo, ko je obed kuhan in opravljeno vsakdanje delo, stopite v kuhinjo kot gost, čisto tuj, ki ne pozna — gospodinje.

Odprite vrata in povejte, — kakšen vtis je napravil na vas ta obisk.

Kaj sodite o ženi, ki dela v tem prostoru?

Ali so okna čista? Ali so zastorčki na njih celi, beli? Ali ni na stropu pajčevin?

Kaj pa štedilnik? Ali ni na njem sledov po prekipeljem grahu, fižolu, po kavi, mleku, ki vam je morda danes pri zajtrku «ušlo»?

Poglejte tudi v pečico. Ali je ne pozabite obrisati z brisačo, kadar se ohladi?

Kakšen je red na mizi? Ali ne leži na njej kos trdega kruha ali pa načet hlebec, ki se nepokrit na zraku suši?

Ali ni na prtu ali na povoščenem platnu morda kolobar po lončku kave, ki ste jo zjutraj pili? Ali ne leži na njem umazan nož ali brisača?

Potem pogledjte na pribor v predalu in na kuhinjsko mizo! Ali niso tam nepotrebne reči? Pomnite, da kredenca ni muzej, temveč shramba za steklo, porcelan in jedilni pribor, da ga varujemo prahu.

Kakšni so lonci in ponve, kakšno je njih dno?

Ali imajo vse kavne skodelice roček v redu, ali so krozniki gladki in brez okrušenih robov?

Ali niso noži topi in žlice skrivljene?

In tla? Ali ni na njih polno madežev, ali ni treba linoleja zopet povoščiti?

Poglejte tudi v jedilno shrambo!

Ali ne vidite tam večkrat praznih kozarec za vkuhano sadje? Ali je steklenica za kis dobro zamašena?

Pokažite, prosim, brisače za posodo, ali so čiste, ne mastne in umazane!

Če lahko na vsa ta vprašanja odgovorite z «da», je to dokaz, da je žena, ki tukaj dela, inteligentna in pridna gospodinja, — če ne, pa čimprej poskrbite, da bo vaša kuhinja čista in snažna. A. M.

Kaj mora gospodinja vedeti?

Krompir kuhajmo, če le mogoče, v oblicah, zakaj pod olupkom je vitamin B. Isti vitamin je tudi pod luskami žitnih zrn, zato jejmo vsaj črn kruh.

Nezrel krompir ima v sebi strupeno snov «solanin». Zato kupujmo in uporabljajmo le čisto zrel krompir. Krompir imejmo na hladnem in v popolni temi, da ne začne kliti, kajti tak krompir ni dosti vreden in vitamin je potem po večini le v klicah, ki jih zametujemo.

Da moramo uživati surovo sadje in zelenjavo, vemo že vse, ker je v tem vitamin C, ki ga vročina uniči. Če človeku stalno manjka vitamin C, je nagnjen k boleznim; da, tudi rane se potem nerade celijo. Ne podcenjujte te izkušenosti!

Menjavajmo hrano! Telo potrebuje vsak dan 70—80 g beljakovin. Beljakovine so v mesu, jajcih, mleku, stročnicah, sočivju in v siru, deloma tudi v zelenjavi, krompirju itd., toda le v znatni množini.

Ogljikovi hidrati, ki so kurivo in gonilna sila telesa, so v vsem, kar je iz žita, riža in krompirja, ter v vsem, kar vsebuje sladkor. Tisti, ki težko delajo, jih potrebujejo več, potrebni pa so v znatni meri vsakemu človeku.

Tolšče (maščobe) so vir delovne zmožnosti in so potrebne tistim, od katerih se zahteva velika fizična moč. Toda želodec jih težko prebavlja in kdor je na

srcu ali žolču bolan, jih mora prav previdno uživati.

Gospodinja naj vsaj približno ve, kaj vsebuje to ali ono živilo, da bo hrana ne le dobra, temveč tudi zdravju koristna. Ni treba, da bi preračunavala na grame in mešala sestavine jedilnega lista vsakega dne, da bi namesto preprostih jedi kuhala samo ogljikove hidrate, cvrta beljakovine itd. Vse, v čemer je preveč učene pameti, je manj okusno in užitno. Nič ne de, če dobi ljubljena rodbina en dan manj beljakovin in več ogljikovih hidratov ter vitaminov, kakor je predpisano, drugi dan pa več. Treba si je le enkrat za vselej zapomniti, kaj zahteva zdravje, ter se ravnati tudi malo po instinktu (ki ga ima vsaka dobra kuharica) in okusu. «Okus» ni samo sladkosnednost in izbirčnost!

Vsak človek si večinoma želi to, kar ves njegov organizem naravnost zahteva. Spomladi mu navadno zelo diši redkvice ali solata, potem prve češnje itd. — zato, ker telo nujno potrebuje svežo surovo hrano, ki je pozimi ni imelo. V vrsti «mesnih» dni si želi močnatih jedi, hoče «košček nečesa sladkega». V «brezmernih» dneh bi človek rad vsaj košček mesa. So ljudje, ki se jim vsak masten košček mesa naravnost gabi — drugi se spet kar tresejo na mastno govedino, svinjino itd.

Samo bolehní ljudje se ne smejo ravnati po lastnem okusu, temveč po dieti, ki jo predpiše zdravnik, in se je morajo strogo držati. Zlasti trmasti mesojedci se morajo radi ali neradi navaditi tudi na zelenjavo in sveže sadje. To je zanimivo: poznam več ljudi, ki zaužijejo vsak dan veliko svežega sadja s tako slastjo kakor opice v pragozdu — in so zmerom čvrsti, sveži in neutrudni.

**Nosilec
Vašega
šarma**

Na prostore, v katerih se kretate, na toaleto, na ljudi, s katerimi občujete, prinaša „SOIR DE PARIS“
Vaš šarm. Ta parfum je glasnik dobrega razpoloženja, ki ga posod ustvarja Vaša prisotnost.

BOURJOIS

Parfumeur-Paris

A. P. 187 C

da mora vsaka žena gledati nase, mislimo tudi na njeno duševnost.

Kolikokrat se primeri, da žene v zakonu docela zanemarjajo svoje spretnosti, ki so si jih bile v mladosti z mnogimi žrtvami denarja in časa pridobile. Ali ni škoda? Le pomislite na klavir ali petje, na učenje jezikov in slikanja! Koliko žen ne vzame več lepe knjige v roko! Ni časa, gospa, kajne! O ne, gospa, skromno urico morate vendar imeti zase vsak dan, da se izobražate, zabavate in malo razvedrite. Treba je le nekoliko energije, pa boste videli, da boste našli čas in priložnost za svojo izobrazbo in za čitanje vsaj ženskih časopisov in knjig, ki se vam nudijo za ceno, ki jo zmorete, in pod pogoji, da tega tudi gmotno ne čutite preveč.

Morda ste v življenju že mnogo doživeli, marsikatero hudo skrb, marsikatero grenko boleost. Dvignite se, premagajte boleost, ne zapustite se! Še mnogo koristnega morate storiti in marsikomu biti v tolažbo, če storite nekaj: če se ne zanemarite!

Julija B.

Prozorno Pelikan nalivno pero

*Če hočeš
komu kaj pokloniti,
pokloni Pelikan!*

Kratki stik

«Kratek stik!» To je klic, ki se često sliši v hiši z električno razsvetljavo. Gospodinja je pri svojem delu motena — kako naj si sama pomaga?

Najprej je treba dognati, kje je prekinjen tok. Največkrat je tega kriv električni likalnik, posebno če je vrv zavita. Kaj rada se oba dovodna konca izmakneta izpod vijakov, s katerima sta pritrjena — tok je prekinjen, nekaj sikne in zasmrdi po smoji. Varovalka morda še ni pregorela. Takoj moramo oba konca vrvce iznova pritrditi. Predvsem moramo potegniti vrv iz stikala na steni, vzetj stikalo iz likalnika in odviti vijaka, ki držita konca dovodne vrvce. Ta dva konca moramo popolnoma izvleči, jima košček odrezati in ju v dolžini 1.5 centimetra ostrgati, da ostane na koncu samo svetla žica. Nato ju zopet z vijakom trdno privijemo.

Če pa pregorijo v stenskem stikalu lamele, kar spoznamo po tem, da so očrnele, odstranimo lamele z majhnim izvijačem, ki ima lesen ročaj. Potem vstavimo nove lamele, ki jih lahko povsod kupimo.

10 zapovedi za uporabo toka.

1. Uporabljalj električne naprave samo za to, za kar so namenjene!
2. Imej vedno dovolj varovalk v zalogi!

3. Pazi, da bodo vsa stikala trdna in da se ne bodo majala!

4. Privijaj žarnice šele potem, ko si izklopila tok!

5. Izvleci stikalo tako, da se dotikaš samo stikala!

6. Kupuj samo najboljše blago!

7. Kupuj svetle žarnice in skrbi za zadostno razsvetljavo!

8. Prizanašaj električnim napravam bolj ko pohištvu in porcelanu!

9. Daj vsako električno pripravo pri trgovcu preizkusiti, da boš videla, ali je v redu!

10. Pokliči strokovnjaka, če ni električni tok v redu!

10 prepovedi pri uporabi toka.

1. Ne dotikaj se kovinastih delov, ki so zvezani s tokom!

2. Ne krpaj varovalk!

3. Ne popravljalj voda in stikal!

4. Ne uporabljaj stikal za obešalnike obleke!

5. Ne vleci za električne vrvce!

6. Ne izkušaj vplivati na električni števec!

7. Ne skopari s preslabimi žarnicami!

8. Ne stresaj preveč žarnic, ne meči jih!

9. Ne vtikaj žarnic, preden ne izklopiš toka!

10. Pokliči nemudoma strokovnjaka, če ne veš dobro, kaj ni v redu! B.

Slabo se počutite?

Zakaj se mučite? Ob kritičnih dnevih vzemite enostavno par Pyramidon tablet — in kmalu se boste zopet dobro počutili.

Pyramidon

TABLETE

EDINO PRISTNE Z „BAYER“-JEVIM KRIŽEM!

Oglas registr. Sp. br. 91 od 21. junija 1935

Ono, kar vzbuja pozornost moških,

je očarljiva barva obraza, ki kaže zdravje in mladostno svežost. Zato si izberejo pametne žene v pomoč Khasana rdečilo za ustna in za obraz. Khasana rdečilo za ustna in za obraz polepsa in pomladi vaš obraz v par sekundah. Oboje je odporno zoper vreme, vodo in poljube. Za diskretno barvanje: Superb: za nekoliko živahnejši učinek: Corail ali Carmin, za od sonca zagorelo lice: Khasana Soleil.

KHASANA

Kako si še prihranim

V tej rubriki smo povedali gotovo že marsikaj dobrega in koristnega v zadovoljstvo svojih čitateljic in čitateljev. Vsakdo rad črpa iz izkušenosti drugega, zlasti če gre za gmotna sredstva.

Nobena rodbina bi ne smela biti brez življenjske zavarovalne police, najsi se ta glasi na še tako majhen znesek. To je vedno zaklad rodbine in pogosto v največjih denarnih težavah pravo odrešenje.

Če si hočemo kaj kupiti ali si dati napraviti kaj, kar bo kaj več stalo, zahtevajmo vselej že prej proračun. Potem se nam ne bo moglo nikoli primeriti, da bi nas račun presenetil in razočaral.

Prihraniti se da tudi pri luči. Ponekod je električni tok zelo drag in tu je varčevanje še posebno umestno. V kuhinji zadostuje manjša žarnica, ki je obešena tako, da jo lahko znižamo ali zvišamo.

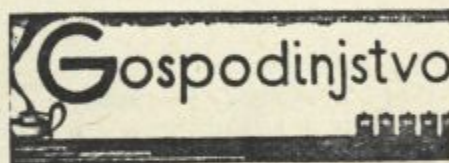
S tem prihranimo polovico pri razsvetljavi, včasih pa še več. Prav nič se ne prihrani, če je žarnica preveč stara. Taka žarnica ne sveti samo slabo, temveč porabi tudi mnogo več toka kakor nova.

Precej si prihranimo tudi pri obutvi, ako ne nosimo zmerom istih čevljev, temveč jih izmenjujemo. Ako denemo čevlje večkrat na kopito, se toliko ne izrabijo in ohranijo dolgo časa prvotno obliko.

Nikoli ni dobro kupovati od neznanih ljudi. Znan trgovec nas ne bo nikdar opeharil, ker ceni dobrega odjemalca in se boji, da bi ga utegnil za vedno izgubiti, če bi hotel samo enkrat neupravičeno več zaslužiti.

Varčujemo tudi s tem, ako imamo doma red in pregled vseh stvari. Potem se nam ne more primeriti, da bi si kaj kupili, kar že imamo, pa ne vemo kje.

Varčevati pri časopisih pa ni umestno. Časopisi nas o vsem poučujejo, nam dajejo dobre in koristne nasvete, hkrati nam pa nudijo tudi zabavo in razvedrilo. B.

Jedilni list za teden dni

Ponedeljek.

Opoldne: 1. Goveja juha s špi-načnim zvitekom (76). 2. Govedina. Krompir v omaki. Makaroni.

Zvečer: 1. Kuhan ali pečen kostanj. 2. Kava.

Torek.

Opoldne: 1. Koštrunov ragu. 2. Sirov trganec. 3. Kompot.

Zvečer: Kislo zelje. Kruhovi cmoki.

ZAHTEVAJTE VZORCE NOVIH VONJEV IN MODERNIH TONOV V VSEH DROGERIJAH IN PARFUMERIJAH

POŽELJENA IN OBOŽEVANA

Uporaba Odo-ro-na je stalna navada modrih žena kakor čiščenje zob. Njini pojava postane vsled tega brezhibna, zakaj čisto neškodljivi Odo-ro-no daje svežost in varuje obeko. Že po enem samem večeru plesanja obleka lahko veliko izgubi od svojega sijaja, če ne uporabljate Odo-ro-na. Odo-ro-no se proizvaja v dveh jakostih: „Regular“ (rdeči), enkratna uporaba varuje 3 do 7 dni, in „Instant“ (brezbarvni) za občutljivo kožo, zadostuje za 2 do 3 dni. Steklenice s praktično gobico na zam. šku se dobivajo v vseh strokovnih trgovinah.

ODO-RO-NO

Sreda.

Opoldne: 1. Sladka repa. 2. Goveja pečenka. Pražen krompir. Cvetna solata.

Zvečer: Koruzni žganci. Solata.

Četrtek.

Opoldne: 1. Zdrobova juha. 2. Kuhana svinjska glava. Kisla repa. Krompirjev pire. 3. Ocvrt zvitek z vinsko peno.

Zvečer: Sardelno maslo. Kruh. Čaj.

Petek.

Opoldne: 1. Cvetna juha. 2. Ocvrta jajca. Dušen riž. Solata. 3. Grozdov zvitek (414).

Zvečer: Ribji paprikaš. Široki rezanci.

Sobota.

Opoldne: 1. Goveja juha z zdrobovimi ploščicami. 2. Polpete. Gorčični krompir (356). 3. Kolački iz maslenega testa.

Zvečer: Jetrni zrezki v omaki. Močnat žlihniki (273).

Nedelja.

Opoldne: 1. Zeljnata juha (30). 2. Telečji plitki (165). Pečen krompir. Mešana solata. 3. Kostanjeva grmada.

Zvečer: 1. Gnjat. Presno maslo. 2. Kava.

Opomba: Številke v oklepaju pomenijo številke receptov v naši kuharski knjigi «Kako naj kuham». Za debelo tiskana jedila prinašamo recepte.

Koštrunov ragu.

Tri četrt kilograma koštrunovih reber ali prsi operemo, zrežemo na primerne kose in vržemo v slan krop, ki mu pridenemo tudi košček čebule. Ko je meso mehko, zarumenimo na žlici masti žlico moke in stresemo to prežga, nje v juho, ki jo izboljšamo še s kislo smetano.

Sirov trganec.

3 dkg presnega masla dobro vmešamo s 6 dkg sladkorja, osolimo, pridenemo 3 rumenjake, nekoliko vanilije, limonovega olupka in po žlicah 45 dkg pretlačenega ali pa nastrganega sladkega sira in šestnajstinko litra smetane. Iz treh beljakov napravimo trd sneg, ki ga narahlo primešamo tej zmesi in nazadnje še 6 dkg ostre moke. To tekoče testo zlijemo v pekačo, ki smo jo dobro namazali s 4 dkg raztopljenega presnega masla, in pečemo potem trganec počasi nekako pol ure. Potem ga z dvema vilicama raztrgamo in postavimo še za hip v pečico, nakar ga potresemo s sladkorjem in ponudimo zraven malinov sok ali pa sok iz kresnega grozdjča.

Ocvrt zvitek z vinsko peno.

Iz $\frac{1}{2}$ kg presejane in pogrete moke, 3 žlic olja in približno 4 dl mlačne vode naredimo vlečeno testo. Ko počiva približno 1 uro, ga tanko razvlečemo in pomažemo s trdim snegom iz 4 beljakov, katerim smo nazadnje utolkli še 12 dkg stolčnega sladkorja. Potem testo zvijemo in ga razrežemo z lesenim nožem na kose, ki jih ocvremo na vroči masti. Preden zvitek ponudimo, ga polijemo z vinsko ali pa z mlečno peno (šodojem).

Navodilo za vinsko peno dobiš v naši kuharski knjigi «Kako naj kuham» pod števil. 433.

Slabo vreme

je vedno nevarno za Vaše zdravje in iz „brezpomembnega“ prehlada se lahko razvije težka

in dolgotrajna bolezen. Zato vzemite takoj že pri prvih znakih bolazni svetovno znane

ASPIRIN

TABLETE Z BAYER-JEVIM KRIŽEM.

Oglas reg. pod S. br. 437 od 10. I. 1934.

Biseri v školjki odzunaj ne vidimo!

Tudi praženega sladnega jedra v Kneippovi ne vidimo od zunaj. Je pa v vsakem zrnцу Kneippove in po njem dobi kava iz Kneippove visoko redilno moč, prijeten, zrnati kavi podoben okus in polno aromo.

Kneippova SLADNA KAVA

Ribji paprikaš.

Narežemo precej čebule (5 glavice), ki jo stresemo v mrzlo vodo (3—4 litre) in kuhamo tako dolgo, dokler ni čebula mehka. Nato jo z vodo vreči skozi sito pretlačimo in ohladimo. V to ohlajeno vodo narežemo nato še en velik koren in dve korenini peteršilja, na kose narezane ribe (3 jesetre, 3 male some in 1 ščuko, lahko pa tudi kakršnekoli druge sladkovodne ribe), vse to osolimo in pridenemo precej paprike. To naj 1—1½ ure prav počasi vre.

Zdrobove ploščice.

V 2 dl vrelega mleka zakuhamo 6 dkg pšeničnega zdroba in pridenemo nato še 3 dkg presnega masla pa ves čas pridno mešamo, dokler se zmes ne zgosti. Ko se ta zmes ohladi, ji primešamo 2 rumenjake in nazadnje še sneg iz 2 beljakov, nakar jo stresemo v namazano posodo za pudinge in jo kuhamo v sopari približno eno uro.

Kolački iz maslenega testa.

Iz 15 dkg masla, 25 dkg moke, 3 rumenjakov in 10 dkg sladkorja naredimo masleno testo, ki ga tanko razvaljamo in izrežemo iz njega z okroglim obodcem kolačke. Polovico teh kolačkov izrežemo še v sredini z manjšim obodcem; tiste pa, ki so celi, namažemo s sadno mezgo in jih pokrijemo s tistimi, ki imajo na sredi okroglo odprtino. Nazadnje te kolačke povaljamo v sladkorju.

Jetrni zrezki v omaki.

Pol kilograma telečjih jeter operemo v razredčenem mleku in jih olupimo. Nato jih narežemo na 1 cm debele zrezke, pretaknemo s slanino, narezano na rezance, začинimo s stolčeno kumino, stolčnim poprom in stolčnim majeronom. Zrezke povaljamo potem narahlo v moki in precej hitro opečemo na razbeljenem maslu z obeh strani, nato jih pa zalijemo s kostno juho ali pa z vodo, posodo pokrijemo in dušimo približno 10 minut. Del omake zlijemo v osoljeno smetano, zmešamo in zlijemo vso omako na jetera, premešamo, prevremo in takoj nesemo na mizo z maslenimi žličniki ali pa s kruhovimi cmoki.

Recept za «Kostanjevo grmado» je v števil. 11 str. 428.

Opazila

Že dalje časa opazamo, da prihajajo v promet razna omela iz bombaža. Izdelovalci bi teh omel ne mogli prodati, ko bi kupec ne mislil, da je vsako omelo iz bombaža **IMPREGNO OMELO**. To stranko premoti, ker misli, da je kupila Impregno omelo, v resnici je pa kupila naravno bombaževo omelo, ki samo po sebi ni nič vredno, dokler nima impregnacije „**IMPREGNO**“, a v tem smo mi edini ne samo v Jugoslaviji, ampak na vsem svetu.

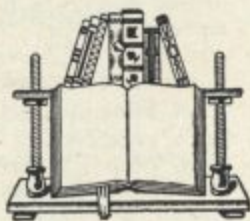
Stranke nam pošiljajo ta kupljena omela v impregniranje in si s tem rešijo sicer zavrženi denar.

V prometu so bila že zdavnaj pod raznimi imeni omela iz bombaža, ki so za oko precej podobna Impregno omelu. Ta omela niso kemično impregnirana, da bi trajno ohranila impregnacijo in da bi uničevala prah, ampak se morajo vsak mesec napojiti z nekim navadnim oljem, pa so mastna. Zato opozarjamo kupce, naj pazijo na našo znamko: „Impregno s tremi navzkrižnimi omeli“, ker odslej ne bomo več sprejemali omel tujega izdelka v impregniranje.

„**IMPREGNO**“, tvornica domačih potrebščin
ZAGREB, Langov trg 4.

Jože Žabjek

KNJIGOVEZNICA
LJUBLJANA
DALMATINOVA 10

Najmodernejša urejena delavnica za vsa knjigoveška dela. Hitra in točna postrežba pri nizkih cenah. Izdelovanje posebnih akcidenčnih vezav po individualnih osnutkih. Trgovske knjige po naročilu, lastni črtni stroj za vse vrste rastriranih tiskovin. Izvirne platnice za »UMETNOST« (Din 15, za vezavo Din 20- za vsak letnik).

TELEFON 24-87

Naročnina za list s krojno prilogo in 5 gospodinskih knjig: za vse leto Din 105.— za pol leta Din 54.—, za četrt leta Din 27.—; za Ameriko in inozemstvo dolarjev 5.—; za Italijo Lir 70.—.
Posamezna številka Din 5.—, krojna priloga Din 2.—, gospodinska knjiga Din 30.—.
Deset broširanih leposlovnih knjig Din 100.—, Vezava Din 60.—.
Deset broširanih rodbinskih knjig Din 67.—, Vezava Din 60.—.

Tolažba.

Potniki na ladji zagledajo v daljavi ledeno goro. Kar je bolj strahopetnih, se boje, da bi ladja ne trčila vanjo. Posebno vznemirjen je gospod Nebojsa, ki se v strahu približa kapitanu:

«Gospod kapitan, ali me morete malo pomiriti? Moj Bog, kaj bo, ako trčimo v ledeno goro?»

Kapitan: «Ledena gora bo plavala dalje, kakor da se ni nič zgodilo.»

*

Nojeva politika.

«Ata, ali je res, da skriva noj glavo v pesek?»

«Res, sinko.»

«Hm, to je čudno. Pa nikoli ne pozabi, kam jo je skril?»

*

Pri vedeževalki.

«Ali hočete vedeti svojo bodočnost?»

«Ne, ampak minulosť. Vedel bi rad, kje sem oni teden pozabil svoj dežnik.»

Če hočete napraviti svojcem ali pa uslužbencem veselje z darilom za Miklavža in Božič, oglejte si in kupite primerna darila po reklamnih cenah v Manufakturi Novak na Kongresnem trgu — pri Nunski cerkvi.

Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsakega 1. v mesecu.

Odgovorna urednica Rija Podkrajškova v Ljubljani.

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Dalmatinova ul. 8/1. Tel. 21-32.

Tisk Delniške tiskarne d. d. v Ljubljani. Predstavniki: Ivan Ovsenik v Ljubljani.

Kljub hišnim opravkom-

vedno lepo negovani lasje!

Za može je samo ob sebi umevno, da bi morale biti žene - kljub hišnim opravkom, prahu in kuhinjski sopari vedno lepo počesane. Vse žene naj bi si zapomnile: ako hočete biti lepo in dobro počesane, morate negovati svoje lase.

KAMILOFLOR

Specijalni Shampoo za plavolaske, ne vsebuje alkalijs. Daje lasem čudovit sijaj.

BRUNETAFLO

Specijalni Shampoo za temne lase, ne vsebuje alkalijs, daje lasem čudovit sijaj.

ELIDA

SHAMPOO

Značilno.

Pavel je samec. Z Andrejem sedi pri vrčku piva.

«Oh, človek postaja star», zastoka iznenada Pavel. «Zmerom bolj to opažam.»

«Kako to?» hoče vedeti Andrej.

«Prej», mu pojasni Pavel, «so me ženske zmerom vpraševale: zakaj se pa ne oženite?»

«In zdaj?»

«Zdaj me vprašujejo: zakaj se pa niste oženili?»

Zanjo je.

«Toda, možiček, zdaj si bil že najmanj dvajsetkrat pri bufetu in si vzel kakšen obložen kruhek. Kaj si morejo ljudje o tebi misliti?»

«Čisto nič, draga ženica, ker sem vselej rekel, da je kruhek zate.»

Pomilovanje.

«Veš, Tone, v klavirju, ki sva ga podarila Lizi, so lesni črvi.»

«Uboge živalce!»

Točnost v zakonu.

«Jaz sem svojo ženo že davno naučil točnosti. Ko odbije ura dvanajst, mora biti kosilo na mizi.»

«Kaj pa, če vas takrat še ni doma?»

«Pa nič ne dobim!»

Oče na potovanju.

«Tonček, kje imaš pa očeta?»

«Na potovanje je šel za pol leta. Pa veste, mama je rekla, da se bo že prej vrnil domov, če se bo dobro obnašal.»

Znati je treba.

Škot se je postavil ob železniški progi in kazal osle strojevodjam in kurjačem, ki so se vozili mimo.

Vsak večer je prišel domov s polno vrečo premoga.

Zdaj ne velja.

«Gospoda moja,» reče direktor, «danes sem bral v listih, da je naš dragi tovariš in prijatelj Dreta umrl. Z njim smo izgubili tovariša, ki je bil neumoren, zvest, vesten in...»

«Oprostite,» se vmeša knjigovodja, «toda Dreta, ki je umrl, ni naš Dreta!»

«Takooo?» odvrne direktor. «Dedec je torej še živ? Potem pa nisem nič rekel, ker bi si bil drugače morda ta lenuh še kaj domišljjal!»

Razlika.

«Kakšna je razlika med elektriko v naravi in elektriko, ki jo imamo doma?»

«Prosim, gospod učitelj, ta razlika — da se za prvo nič ne plačuje.»

Indiskretna vprašanja.

«Mamica, kaj so to: indiskretna vprašanja?»

«No, to so takšna, na katera se ne da odgovoriti.»

«Hm, mamica, gospod učitelj daje samo indiskretna vprašanja...»

Po ovinkih.

«Mama,» reče Petrček, «ti znaš vse, ali ne?»

«Kaj bi pa rad vedel, Peter?»

«Ali mi lahko poveš, kako bi spravil madež od črnila iz namiznega prta?»

Skupnost.

Kaj je skupnega med vžgalico in zaljublencem?

Oba izgubita glavo, ko se vnameta.

Najboljša rešitev.

«Ali se nikoli ne zmotiš pri računanju, ker imata z ženo skupen račun v banki?»

«Ne! Vse sva uredila tako, da jaz nosim denar v banko, ona ga pa dviga.»

Vesele
bo-
žične
praz-
nike
in
srečno
novo
leto
1939
Vam
želi

Škatla z 12 belimi gladkimi kroglicami, premer kroglice 6 cm D. 23, 8 cm D. 10, Din 65.-

1-2. Škatla z 12 belimi kroglicami, premer kroglice 6, 1/2 cm D. 23, 7 cm D. 26, 8 cm D. 43.-

1-3. Škatla z 12 belimi kroglicami različnih oblik, premer kroglice 5 cm D. 18, 7 cm D. 27, 8 cm D. 35.-

1-32. Jaslice iz trdega papirja velikosti 12x18 cm Din 4.-, 17x22 cm Din 6.-

1-6. Škatla z 12 pisanimi kroglicami različnih oblik, premer kroglice 5 cm D. 16, 6 cm D. 22, 7 1/2 cm D. 30.-

1-5. Škatla z 12 belimi kroglicami, premer kroglice 4 cm D. 10, 5 cm D. 13, 6 cm D. 17.-

1-4. Škatla z 12 pisanimi ali belimi kroglicami, bele Din 13.-, pisane Din 18.-

1-8. Škatla z 12 pisanimi krog. manjše oblike, premer kroglice 3 1/2 cm D. 7, 4 cm D. 10, 5 cm D. 13.-

1-7. Škatla z 12 belimi kroglicami manjše oblike, premer kroglice 3 1/2 cm D. 10, 4 cm D. 9, 5 cm D. 13.-

1-12. Škatla z 11 krog. pisanimi ali belimi, z vršičkom za smrečico Din 11.-, večje Din 18.-

1-9. Škatla z 12 ovalnimi ali okroglimi kroglicami, belimi z različnimi pr. g. D. 15, 8 cm D. 20, 10 cm D. 25, 11 cm D. 28.-

1-10. Škatla z 12 lepo sortiranimi kroglicami, pisanimi ali belimi Din 18.-

1-11. Škatla s 25 sortiranimi pisanimi ali belimi kroglicami, z vršičkom za smrečico, večja oblika Din 36.-

1-17. Bele ali pisane trobente za smrečico, kos Din 2.-

1-18. Zvončki za smreč., pisani ali beli velikost 5 cm D. 2, 7 cm D. 2-50, 8 cm D. 4.-

1-23. Okraski za božično drevesce, beli ali pisani, kos Din 2.-

1-14. Okrasek za smrečico iz trde bele vate, kos Din 4.-

1-15. Ptice, pisane ali bele, trirazne velik. kos Din 1-50, D. 2 in D. 2-50

1-16. Zvezda iz srebrnih nitk, kos Din 5.-

1-22. Svečniki, beli ali pisani, tuča Din 4.-, večji Din 5.-

1-30. Svečke za smrečico škatla s 50 kosi belih ali pisanih svečk D. 5.-

1-24. Rakete, škatla z 10 kosi Din 2.-

1-19. Angeli iz voska, velikost 8 cm Din 5.-, 11 cm Din 7.-

1-25. Rdeče gobice z belimi pičicami, kos Din 1-75.

1-20. Vršiček za smrečico, rdeč ali bel, okrošen s srebrnimi nitkami, visok 23 cm, D. 5.-

1-27. Zica za obšanje kroglic, sveženj z 30 kosi Din 0-50.

1-28. Srebrne ali zlate nitke, zavitek D. 0-50.

1-26. Verige iz srebr. nitk, dolge 135 cm, kos D. 1-50, debel D. 3.-

1-31. Angelski laski, beli, škatla Din 1.-

Lametta

Veleblagovnica

Kastner & Ohler

Leta 1939. proslavimo še z nižjimi cenami in s še večjo izbiro šestdesetletnico našega poslovanja!